

B É N I B Á C S I

Bohózat 3 felvonásban

írta:

BEÖTHY LÁSZLÓ

átdolgozta:

MANUZZSICH ISTVÁN

SZEMÉLYEK:

Szipos Sándor	Sziperka Béni, nyugalomba vonult ecetgyáros
Vass Béla	Vass Béla, huszárcapitány
Sági László	Ella, a felesége
Pardovicsi Ferenc	Kecsege Mátvás, a "Hableány" panzió tulajdonosa
Szipos Sándorné	Rebeka, a felesége
Bognár Ferenc	Krapulics Ferenc, főpincér
Vinkovics Béla	Tipka Leander, segédtanár
Vinaykó János	A reumas Úrnagy
Hegedűs Róbert	Vágh
Sárhány Dezső	Végh
Hegyaljai Ferenc	Vágh - Fürdővendégek a "Hableány"-ban
Füvesvári László	Vághné
Balázs Póti Mária	Véghné
Szipos Pócsa	Vághné
Jarabó Károly	Keői Sebestyén, joghallgató és amatőr fényképész
Károly Gyula	Dr. Csörüge, orvos
Szöllősi U. László	Varga Tóbiás, számtiszt
Szöllősi V. Klára	Vargáné, a felesége
Szipos Sultóvia	Viktorka, a kis fiúk
Vinczics Imre	A 13-as vasúti hordár
Eke Mihály	A 36-os vasúti hordár
Wdán Ferenc	Pincér, a "Hableány" panzióban
Korpocsi Pirok	Tráfi
Buborci József	Vasúti portás
	Vasúti utasok és utasnők

Történik az I. felvonás: egy vasúti pályaudvar előcsarnokában,
a II. és a III. felvonás: Taplófűreden, a "Hableány" panzióban.

Idő: az 1930-as évek elején.

I. FELVONÁS

(Szín: Egy vasúti pályaudvar előcsarnoka. Balról egy ajtó, "Kijárat", jobbról egy másik ajtó, "Váróterem" felírással. Van még két ablaknyílás, egyikén, "Dohánytűzsdé, a másikon pedig "Pénztár" felírással. A falakon nagy vasúti menetrendek és a szokásos, színes vasúti reklámtáblák. A falak mentén az ismert várótermi padok, mellettük csomagok, kofferek, kecsarak állnak. A színen, - különösen a kezdetkor - nagy a sürgős-forrás, jegyváltás, jövés-menés. A szín mögül néha vonat indulás, fűtülések, tolatás és más vasúti zaj hallatszik. A kezdéskor éppen két utas vált jegyet, majd elsietnek a váróterem felé. Az egyik padon ül Vargáné, mellette Viktorka, a váróterem előtt áll a portás, a trafikablak mögött a trafikosnő, a pénztárablak mögött pedig a pénztárnoknő ül.)

1. jelenet

- Utasok → : (Két férfi, jegyet váltanak, kezükben táskák, vagy kofferek, majd el jobbra)
- Vargáné → : (idegesen Viktorkához) Maradj már nyugodtan Viktorka!
- Viktorka : (aki a lábait lóbázza kifelé) Igenis anyuka!
- Trafikosnő }
Pénztárosnő } → (pár pillanatig nyugodtan ül, majd újra lóbázza lábait)
- Portás → : (csönget) ~~Vécsés, ... illd, ... Monor, ... Pilis, ... Albertirsa, Cegléd~~ ~~Hékon, Cegléd, Kezkenét, Szeged~~ felé
besszállni!... Harmadik vágány!... A vonat két perc ^{aulva,} ^{indul!}
- Újságos : (hangja kívülről) Az újság!... Friss újság!... Az újság!
- Utas → : (jön sietve balról, jegyet vált és siet a váróterem felé,
a portáshoz) A ^{ceglédi} ~~szegedi~~ vonat még itt van?! (jegyet vált, fizet)
- Portás : Még itt, de nagyon siessen! (elmegy a váróterem felé jobbra)
- Utas : (jobbra elrohan)
- Utasnő → : (berohan balról) Hordár!... Hordár!... Vasárnap józan eszű
ember ne utazzék!... Hordár!!!
- 36-os → : (jön balról, kofferrel) Itt vagyok naccságám.
- Utasnő → : (Idegesen) A jegy megvan?! ~~de~~ (megy a váróterem felé sietve)
Még majd lekések a vonatról! (el jobbra, a 36-os hordár
utána)
(Kívül kalsz fűtülök, vonatvezetői trombita, majd hallani
hogy a vonat elindul, gyorsul, majd lassan elhal a vonat
saja)
- Vargáné : (izgatottan néz a kijárat felé, nagyon ideges, Krapulics
beléptére felugrik, de látva, hogy nem az akit várt,
újra leül)
- Krapulics → : (jön balról, rikító nyári ruhában, vörös nyakkendővel,
gomblyukában rózsák, kezében sőtápalca, kényelmesen megáll,
megnézi zsebóráját) Tizenegy óra, éppen jókor jöttem.

Krapulics: (portáshoz megy) Kérmáссan, mikor méstatik indulni a vonatnak Cegléd felé?

Portás : Arról le tetszett késsni. Annak épp az imént méltóztatott elindulni.

Krapulics: Elment? (késsel is mutatja)

Portás : Elment! (utánozza Krapulicsot)

Krapulics: (megvakarja a fejét) Ejnye, bejnye,.... a gazdaasszonyomnak elméztatott feledni a félkeltéss pontos idejét. (előveszi a szabadjegyet) Ez a szabadjegy az összes vonalakra szól,

Házaspár : (városiak, jönnek jobbról, halkán nevetgélve, beszélgetve el balra) ^{nemde bár?}

Portás : (rápillant) Igen.

Krapulics: És nová méstatik indulni a legközelebbi vonatnak?

Portás : (nem a legkedvesebben) Tizenegy máskor, személyvonat Bécs ^{felé.}

Katona : (jön balról, iratát lebélyegezteti, utána el jobbra)

Krapulics: Jó, akkor el fogok utazni Bécs felé... Végre is olyan ritkán van szabad vasárnapja és szabadjegye egy főpincérnek, nemde bár?... Én ugyanis ki akarok rándulni valahová.

Portás : (bosszankodva vállat von) Mags dolga, tőlem rándulhat.

36-os : (jön jobbról, sietve el balra)

Krapulics: Tudja,.... hogy nová, az nekem abszolútemindeg!

Portás : (m.f.) Ez is a mags dolga! (el jobbra)

Viktorka : A papához akarok menni! Hol a papa?!

Vargáné : (csittítja) Mindjárt jön a papa! (idegesen nézeget a kijárat felé) De hol is maradhat ennyi ideig?!... Még majd ^{leke-}
^{csúnik!}

Menyecske : (jön balról, kezében batyu, jegyet vált, majd el jobbra)

Krapulics: (közben a trafikhoz ment, ott mutatja a jegyet) Méstatik látni kisasszony, ez egy szabadjegy. Kérmáссan ezzel a jeggyel elutazhatom akarnová,.... ^{Pápara,...} ~~...~~ Tatára,....
^{Csabára,...} ^{Győnyőssre} ~~...~~ Tegnap a "Jegestengerben"....

Trafikosnő: (érdeklődve) Hát oda is érvényes a jegye?

Krapulics : (nevetve) Nem kérmáссan. A "Jegestenger", az kérem az én kávéházam. Ott vagyok ugyanis főpincér.

Trafikosnő: Já! (látni, hogy már nem érdekli a dolog)

Krapulics: Mondom, tegnap a "Jegestenger"-ben felejtette ezt a jegyet egy vendég s mivel ma éppen szabadnapom van s mivel a fény-

Krapálics: Kép is hasonlít (mutatja) nemdebár?... hát mondom kirándulok valahová... De ugyebár egy elfoglalt főpincér nem utazhatik nagyon messze, mondjuk kérmással... Nagy-Kanizsára, nemdebár?

Trafikosz: Valami dolga lenne Nagy-Kanizsán?

Krapálics: Denegy! Hanem az utazás kérmással, az olyan élvezet... Az ember - méztatik tudni - végig fekszik egy első-osztályú kupében, a kanapén, kényelembe teszi magát, leveti a cipőjét. (fesszeng) Úgy is átkozottul szerint ez az ünneplő cipő, (mutatja) különösen ez a bal. (halkan tovább kurizál a trónónak)

Újságos : (jön jobbról) Az újság!... Friss újság!... Az újság! (el balra)

Portás : (jön jobbról, csenget) ~~Bejött~~ Bicske, Herceghalom, ~~Újszóny~~ Újszóny, Győr, Bruck, Bécs felé beszállni! Első végány!... A vonat indul ~~három~~^{öt} perc múlva! (el jobbra)

Vargáné : (idegesen felugrik) Tessék, már indul a vonat és Tóbiás még mindig nem jön! Hajnal óta itt csücsülök és mégis el fogunk késni! (nézeget a kijárat felé)

Viktorka : (nyafog) A papához akarok menni!... Hol ~~van~~ a papa?!

Vargáné : (mérges) Biztosan valamelyik kocsmában!... Ez a te drágalátos apád!... De te is elhallgass rögtön! (leül s néz balra)

Viktorka : (m.f.) papához akarok menni! A papához!!

Vargáné : (m.f.) Nem megmondtam, hogy hallgass?! (rápacskol a gyerekre)

Egy paraszt : (leszerelt katonák, kofferokkal, irataikat lebélyeztetik, majd vidáman el jobbra)

Viktorka : (hangosan bög)

Reőf : (Már Vargáné haragos kitörésekor bejött balról, nyakában felvételeire kész fotóaparát, látva a verési jelenetet, lekapja) Gracchusok anyja, avagy az anyai szeretet kitörése. (ijedten körülnéz) Hektor! (fütyül) Hektor, ne!... Hektor!.. Tyhú, hát nem elvesztettem a kutyámat! Hordár!... Hordár!

13-as : (jön kofferrel balról) Parancs nagyságos úr!

Reőf : Nézze barátom, a kutyám itt valahol elveszett. Nagy fekete dög, Hektornak hívják, kerítse elő.

13-as : Igenis nagyságos úr. A számon 13-as... Nagy fekete, a neve Hektor... Csak előbb feladom a podgyászt. (a koff

13-as : jobbra, közben ismételteti) Nagy fekete, a neve Hektor...
(el jobbra)

Viktorka : [látva, hogy Vargáné nem figyel rá, kisonfordál a hordár után jobbra)

Vargáné : (idegesen felugrik és a kijárat ajtóhoz megy s onnan néz ki)

Reűf : (a pénztárhoz megy, jegyet vesz s el jobbra)

Újságos : (jön balról) Az újság!... Friss újság!... Az újság! (el jobbra)

2. jelenet

Varga : (a kijárat felől beront, Vargánét majdnem fellöki) Na, itt is vagyok már! (homlokát nagy piros zsebkendővel törülgeti) Itt a spájkulcs, amit otthon felejtettél! (szedegeti a csomagokat) Nem késtünk még le!

Vargáné : Siessünk, mert volt már beszállás! (indul és most veszi észre, hogy Viktorka eltűnt) Tóbiás, hová tetted Viktorkát?!

Varga : (felháborodva) De hiszen veled maradt!

Vargáné : (ijedt, síró hangon) Tóbiás, hát nem veled volt?!... Vagy tényleg velem volt?!... (körülnéz, majd a padok alá néz) Viktorka!

Útas : (jön balról koferral, jegyet vált, majd el jobbra) Melánia,

Varga : (kétségbeesetten) Hát persze, hogy veled!... elvesztetted a fiamat! (ő is idegesen kutat a padok alatt, kinéz jobbra) Viktorka!

Vortás : (jön jobbról, csenget) ~~szállás~~, Bicske, Herceghalom, ~~szállás~~ Újszóny, Győr, Bruck, Bécs felé beszállni!... Első vágány!... A vonat indul ^{három} perc múlva! (el jobbra)

Vargáné : (kétségbeesve, sírva) Tóbiás, lekésünk a vonatról és Viktorka nincs sehhol!!!

13-as : (jön jobbról, ismételteti) Nagy fekete, a neve Hektor. Nagy fekete, a neve Hektor....

Varga : (Vargánéhez) Te csak szállj bel... Hordár!... Itt valahol elveszett a fiam... Egy kis fekete gyerek, Viktornak hívják!

13-as : Igenis nagyságos úr! A számom 13-as. (ismételteti) Egy nagy fekete, a neve Hektor, egy kis fekete, neve Viktor... Egy nagy fekete, neve Hektor, egy kis fekete, neve Viktor. A Hektor a fiatal úré, a Viktor az öreg úré. (indul ismételteti) Egy kis fekete, neve Hektor, egy nagy fekete, neve Viktor... (el balra, de az ajtónál megáll, gondolkodik)

Varga : (tuszkolja Vargánét) Csak szállj be fiam, meglesz biztosan!

Vargáné : (sírva) Csak kirándulni ne kellene vasárnaponként! (Vargával el jobbra, de még mindig hallani) Viktorka!... Viktorkám!...

13-as : (Ürömmel) Ahá, megvan! Egy nagy fekete, neve Hektor, egy kis fekete, neve Viktor. (el balra)

Krapulics: (Hirtelen pincéri hangon) Igenis, egy nagy fekete kérdásson! Azonnal! (észrevéve magát, nevet) Látja kisasszonykám, egy pillanatra azt hittem a "Jegestenger"-ben vagyok. (tovább kurizál)

36-os : (jön ^{balról} ~~balról~~ 13-assal, egy nagy fülesládát hoznak, a 13-as ládán ledobott kártyalapok)

Két parasztlány : (jönnek balról, kosarakkal, jegyet váltanak, majd el jobbra)

3. jelenet

Vigh : (a ládát észlve jön Vágh és Véghel, mindhármuk kezében kártya, szétnyitva, lecsap egy lapot a ládára) Tessék!

Végh : Kérem nagyságos urak, a számom 36-os. (leteszi a ládát) Hová méltóztatnak?

Vigh : Tapiófüredre! (Véghékhez) Nos, barátaim, ki velem!

Végh : Tapiófüredre! Kontra!

Vágh : Tapiófüredre! Szubkontra!!

36-os : Váltok jegyet a nagyságos uraknak?

Vigh : (oda se hallgatnak) Csak azért is oroszlan kontra!

Végh : Az semmi! Mamut kontra!!... Na?!

Vágh : (ünnepélyesen) Ebben az ünnepi pillanatban, bejelentem uraim Ünöknek a kontrák királyát, a milleniumi nagy kontrát! De előbb talán váltok meg a jegyeket, mert ezek után nem lesz pénzünk a jegyekre. (pénzt ad a bordárnak) Három jegyet Tapiófüredre. (a bordár indul) De egymás mellé! (nevet) Na lehetünk tovább. (lapokat összeszedi, kever)

36-os : Igenis nagyságos úr. (pénztárhoz megy, jegyet vesz, ezt átadja Vághnak, majd el balra, a 13-assal együtt)

Kecsege : (jön balról, kővér, vöröskepű vendéglős alak, vele jön Rebeka és Csöröge is) Mondom kedves doktor úr, Tapiófüred az egy valószínű paradicsom!... És micsoda levegő kérem!

- Rebeka : És micsoda koszt, doktor úr!... Majd meglátja!
- Csöröge : (a kijárat felé fordulva, pátosszal) Ég veled, te nagy város, amelynek sokszázezer lakosa közül nem akadt hat páciensem sem!
- 36-os : (a 13-as hordárral egy hatalmas négyszögletes utazó^{koffert} ~~koszt~~ hoznak, rajta nagy betűkkel felírva: Dr. Csöröge orvostudor.) Füladjan kérem?
- 13-as
- Csöröge : Maga adja fül a ^{koffert,} ~~koszt~~, a reményt itt én már úgy is füladtam... Kecsege úr, legyen szíves kifizetni.
- Kecsege : (halkan kebskához) Egy vagyont fogunk kifizetni ezért a ^{kofferért} ~~koszt~~... (Csörögéhez) De doktor úr, mi van ebben az óriási ^{kofferben?} ~~kosztban?~~
- Csöröge : Ja kérem, egy hírneves orvos nem utazhatik fürdőre emél kisebb csomaggal... Nagy a hírnév, még nagyobb a csomag!
- Kecsege : Tán az egész rendelőjét magával hozta?
- Csöröge : Kérdéssel kérem... Orvosi könyvek... műszerek... s ^{ecetera} ~~koszt~~
- Kecsege : Ez ^(a) ~~koszt~~ ^{koffer} ~~koszt~~, legalább öt forint lesz. (fejét vakarva a hordárhoz) Mennyi jár majd ezért a ^{kofferért?} ~~kosztért?~~
- 36-os : (emelgeti) Úgy... Ötven fillér, kérem-alásan.
- Kecsege : (csodálkozva) Csak ötven fillér? Ezért az óriási ^{kofferért?} ~~kosztért?~~
- 36-os : Tíz kilón alul minden pakk ötven fillér. Ez pedig még annyi, ^{sinces.}
- Öregúr : (jön balról, lassan, sétabottal, jegyet vált, majd eltotyog jobbra)
- Kecsege : (hitetlenkedve a ^{koffer} ~~koszt~~ felé megy) Tíz kiló se?...
- Csöröge : (hirtelen elé áll, a hordárhoz) Csak vigye már föladni és ne meséljen annyit. (Kecsegehez mosolyogva) Kérem, minél nagyobb egy orvosnak a praxisa, annál kisebb pakkal utazik, viszont minél nagyobb a pakk, annál kisebb a praxis.
- 36-os : (a 13-sal elviszik a ^{koffert} ~~koszt~~ jobbra)
- Kecsege : (leül) Na, majd lesz nagy praxis is Taplófűreden! (lehizza megamellé Csörögét) Tudja, az asszonyok kereken meghagyták, szerezsek nekik egy fürdőorvost, különben senki sem hiszi el, hogy űk betegek. (kacsint) Azt mondták, fő az, hogy fiatal legyen, táncolni tudjon, (halkan) és udvarolni ~~ne~~ nagyon! (nevet) Remélem ekörül nem lesz hiba?... De a fele-ségének nem szabad udvarolnia, mert ű átkozottul kacér teremtés!... Érti?

ilyesmij

- Csörüge : (Rebekára néz) ^{ilyesmij} Ónagysága?!... Ebben a korban pedig már nem illik.
 - Rebeka : (Csörügebe karolva) Csörüge úr fogja rendezni majd a táncesteket. ^{de majd táncol is a hölgyekkel, ugye?}
 - Csörüge : Természetesen! Csak nem fogok szótól táncolni.
 - Rebeka : (kacérán) Én például nagyon szeretek steppelni. (pár figurát mutat) Jól csinálom?
 - Csörüge : (ijedten) Szer bocsánat, de boldogult édesapám végrendeletében a lehető legszigorúbban megtiltotta, hogy valaha is steppeljek!... *S nekem apám szava szent!*
 - Rebeka : (sóhajt) Óh, a zsarnok apa! (lemondással) Menjünk jegyet váltani. (amogy a pénztár felé mennek, beléjük ütközik a jobbról berohanó Varga)
- Úri házaspár: jönnek balról, csomagokkal, egy kislánnyal, jegyet váltanak se jobbra)*

4. jelenet

- Varga : (berohan jobbról, összehűtközve Rebekával) ~~Óh, pardon!~~... Meg kell ütni az embernek. (kürölnéz) Viktor!... Viktor!... (a bal ajtó felé megy, ott kinéz, majd középre jön, a padok alá néz)
- Kecsege : De különös ember. (jegyeket vesz, elteszi) Na gyerünk egy kicsit a restibe. (mindhárman el balra)
- 13-as : (berohan jobbról, kürölnéz, majd Vargához) Nagyságos úr kérem!...
- Varga : (elbújik a pad alól) No?!
- 13-as : Meg van!
- Varga : (örömmel) Megvan a Viktor?!... Hol van?!
- 13-as : Egy utas megtalálta, hanem pénzt kér, mert kiharapta a nadrágját.
- ~~Varga : (csodálkozva) A Viktor?... Hissen olyan szelíd mindig!~~
- Varga : (csodálkozva) A Viktor?... Hissen olyan szelíd mindig!
- 13-as : Most nem volt az. Tessék két forintot készíteni, mindjárt hozom. ~~(el balra)~~ (el balra)
- Varga : (miközben pénzt vesz elő) Csak ha megvan! Szívesen kifizetem azt a nadrágot. (meghökkenve) De ki a fenétől tanult ilyesmit?!... *Válakit megharapni?!*
- 13-as : (jön balról, maga után húz egy nagy fekete kutyát) Itt van kéremszóan a Viktor.

- Varga : Maga Szamári!... Hiszen ez egy kutya!
- 13-as : Hát csak nem hozhatok a nagyságos úrnak egy elefántot?!
- Varga : Szerencsétlen, hiszen én a fiamat keresem! (elfut a váró-
terem felé) Viktor!... Viktorka!...
- 13-as : (kicsit gondolkodik) Ahá!... Ez az úr a kis feketét keresi.
(el balra)
- Portás : (jön jobbról, csenget) ~~Herceghalom, Bicske, ~~Ujszény, Győr, Bruck, Bécs felé~~ beszállni!... Első
vágány! A vonat indul egy perc múlva!~~
- Krapulics: (ki eddig beszélgetett a trafiknál) No, kérmásson, elég lesz
a kurizálásból, mert még erről is lekések... Két regalitá-
szom volt. (fizet és menni akar)
- Trafikosenő: Ez a húsz-filléres hamis. (visszaadja)
- Krapulics : (nézegeti) Már a borra valóban sem lehet bízni. (más pénzt
ad)
(Miközben a kártyázók még mindig kártyáznak és Krapulics
ulvarolt, kívülről halauz füttyök, vonatvezetői trombita,
majd vonat indulás hallatszik)
- Vargáné : (hangja kívülről) Tóbiás!... Tóbiás, hol van Viktorka?!...
Viktorka!!
- Krapulics : (a portáshoz megy) Kérmásson, be lehet már szállni Bécs
felé?
- Portás : Oda már bajosan, arról már le tettzett késni.
- Krapulics : Hiszen itt vártam kérmásson, ^{el} ~~el~~ sem mozdultam innen.
- Portás : Hja, én nem figyelmeztethetek minden utast külön-külön
- Krapulics : Szóval, erről is lekéstem... Akkor el fogok utazni a követ-
kező vonattal... Kérmásson, hová mértatik indulni a követ-
kező vonatnak?
- Portás : Az Csebecsény és Taplófűred felé megy. (el jobbra)
- Krapulics : (vállat von) Akkor elutazom Csebecsény felé. (lassan a kár-
tyázókhoz ~~meg~~ ott megáll, később kibicel is, néha bele-
is szól) Ne azt!... Zöldet hívjen!... Hogy lehet királyt
kihívni! (néha mutogatja a lapokat, majd mikor valaki ciga-
rettára gyújtana ő gyújt gyufát)
- Paraszt házaspár : (jönnek balról, kosárral, zsákkal, jegyet váltanak, majd el jobbra)

5. jelenet

- Vass
Ella : (jön balról Ellával, kuszártiszti zubbonyban, fekete nadrággal, kütyüje vállára vetve, kard nélkül, a dragonjában fehér szegít) Brágám, ez az első állomás. (kezet csókol Ellának)
- 36-os : (1. ének)
- 36-os : (jön balról, kék kofferokat, kalapszékelyeket és a kardot, fülcsavart szíjazattal) hozza Vassék után)
- Ella : (kezében menyasszonyi csokor, elegáns sötét útiruhában)
Az első állomás... de vajon hová?
- Vass : A boldogság felé. (újra kezet csókol)
- 36-os : Méltóságos úr, a jegyek?
- Vass : (pénzt ad) Két első osztályú jegyet váltson Taplófüredre.
- 36-os : Igenis, kérem alásan. (jegyeket vesz, majd el jobbra a csomagokkal)
- Ella : (leül a padra, a csokrot óvatosan magamellé teszi) Látja, hiába haragszik maga annyira Béni bácsira, boldogságunk második állomását - Taplófüredet - is ő jelölte ki.
- Vass : Azt hiszem ez volt az egyetlen okos és kedves dolog, amit velünk tett. (Ella kezét simogatja) Tudja kedves, jó az, ha az ember a násztóján nem kerül teljesen vadidegen helyre.
- Ella : Higyje el Béla, olyan ez nekem, mint egy álom.
- Vass : (kezet csókol) Igen drágám, olyan mint egy álom.
- Ella : Elszakadva mindenkitől... manától, Béni bácsitól, mindenkitől, akit eddig szerettem...
- Vass : (mosolyogva) ~~Ma~~ No és én?
- Ella : Maga Béla az más. (suttogva) Magát én mindenkinél jobban szeretem.
- Vénkisasszony : (jön balról, szemüveggel, napernyűvel, nagyridiküllel, jegyet vált el jobbra)
- Vass : (kezet csókol) Minden törekvésem az lesz, hogy ez sohse változzon meg... s ezt semmi se zavarja meg.
- Ella : (mosolyogva, huncutul) Még Béni bácsi sem?
- Vass : No hiszen, csak most próbálna beleszavazni kettőnk dolgába... Eddig el kellett tőrnöm, hogy valahányszor meg akartam magát csókolni, ő mindig beleesőlt.
- Ella : (utánozva Béni bácsit) Csak nem fogsz csókolózni a menyasszonyoddal?... Ezt a Sziporka család becsülete nem engedheti meg! (nevet) Ha majd a feleséged lesz, akkor csókolhatod!

Vass : (meg akarja ölelni és csókolni Ellát) De most már nem ütkö-
zünk a Sziperka család becsületébe, ugye drágám?

Ella : (nevetve elfordítja a fejét) De Béla, ha ezt Béni bácsi
látná!

Vass : (m.f.) Béni Bácsi parancsoljon otthon!

Ella : (feláll) Ne még Béla, idenéznek... (kedvesen, mosolyogva)
Hiszen maga mondta, hogy Taplófűred lesz a boldogság második
állomása.

36-os : (jön jobbról, jegyeket ad át) Méltóságos úr, a jegyek.

Vass : (visszafordulva Ellától) Köszönöm. (elveszi, újra Ellához)
Édes, édes Ella, csak egy csókot, Béni bácsi nélkül. (öleli)

Ella : (szabadkozik) Ne, ne, Béla, meglátják! Látja mennyien vannak.

Portás : (jön jobbról, csenget) ^{Füzesabony, Csebégeny} ~~Taplófűred~~ Taplófűred felé
beszállni!... Harmadik vágány! A vonat indul öt perc múlva!
(el jobbra)

Tanító(nő) és
tanulók : (jönnek ~~bátról~~ ^{a-10ellemistával} ezeknél uzsonacsomagok és játékok van-
nak, átmernek a színen s el jobbra)
6. jelenet

Reőf : (jön ~~bátról~~ a kutyát vezetve, mögötte a 13-as hordár)
Tessék, ez a magáé. (meglátva az ölelkező Vassékat, hirtel-
len lefényképezi őket) A kutyát meg adja föl.

13-as : Köszönöm szépen. (el jobbra) ^a kutyával)

Reőf : Ez nagyszerű jelenet, ~~amenny~~ ^{de} csinállok még egy felvételt.
(fényképez)

Ella : (ijedten) Béla, lefotografáltak bennünket!

Vass : (nevetve) Majd elküldjük a Béni bácsinak.

36-os : (Vassékhoz lép) Méltóságos úr, tessék beszállni.

Ella : (a hordárhoz) Köszönjük. (Vasshoz) Én csak most látom, hogy
milyen kegyetlen is volt hozzánk Béni bácsi. (Szégyenlősen
lehajtja a fejét)

Vass : Ugye szíven. Egy ember, aki megtiltja a csókot, az csak
szörnyeteg lehet. (Ellával együtt el jobbra)

Végh : [a még mindig kártyázó társaihoz) Urak, már volt beszállás!
Még egy utolsó mester! (lapot dob)

Végh : Jó, egy utolsó mester duplába! (lapot dob)

Krapulics: (a dobni akaró Vághnak) Ne azt, blank hetesre!

Végh : (Végh-hoz) Már régebben figyeltem, ki ez, ^{azalak,} aki mindig bele-
szól a lapba?

Krapulics: (A régyújtani akaró Véghnek gyufát gyújt) Parancsoljon!

Végh : Udvarias kibic, az bizonyos. (Krapulicsához, kezet nyújtva)
Végh!

Krapulics: (meghajol) Krapulics! (kezet fog)

Végh : (ugyanúgy) Végh!

Krapulics: (ugyanúgy) Krapulics!

Végh : (ugyanúgy) Végh!

Krapulics: (ugyanúgy) Krapulics! Igen örvendek urak! (Végh-hoz) Mondja
már be a kvartászbélat!

13-as : (jön jobbról) Tessenek már beszélni, kérem.

Paraszt lányok : (jönnek balról, csomagokkal, jegyet váltanak, majd el jobbra)

7. jelenet

Tipka : (jön balról, roppant hosszú fekete szalonkabátban, fekete
nadrág, fekete keztyűk, cylinder, alázatosan kalapot emelve
a hordár elé) Tipka Leander segédtanár vagyok, kérem, a
jegyesemhez akarok utazni Debrecenbe, ma lesz a jegyváltá-
sunk. Ha szíves volna útbaigazítani engem.

13-as : Most nem indul vonat Debrecenbe, én legalább is úgy tudom.

Tipka : (kalapot emel) Köszönöm alássan. (átmegy a trafikoszűhöz,
kalapot emel) Tipka Leander segédtanár vagyok, kérem, a jegye-
semhez akarok utazni Debrecenbe, ma lesz a jegyváltásunk.
Ha szíves volna útbaigazítani engem.

Trafikoszű: Én csak dohány-félékkel szolgálhatok, csak ~~csomagokkal~~ ^{abban}
adhatok tanácsot.

Rebeka
Kecsege
Csöröge : (Jön Rebekával és Csörögével balról, óráját nézi) Szálljunk
be, ha nem akarunk lemaradni. (indulnak)

Tipka : (a trafikoszűhöz) Köszönöm kisasszony. (kalapot emel, majd
Kecsege elé lép, kalapot emel) Tipka Leander segédtanár vagyok,
kérem, a jegyesemhez akarok utazni Debrecenbe, ma lesz a jegy-
váltásunk, ha szíves volna útbaigazítani, merre menjek?

Kecsege : Azt nem tudom kérem, de tessék Taplófűredre jönni, kitűnő
szénsavas víz, jó ellátás, kitűnő fürdőorvos,...

Rebeka : (kacérkodva) Csinos fiú... csak egy kicsit túl fekete...
gyászos egy kicsit.

- Kecsege** : Rebeka!... Már megint kacérkodol!!... Gondolj a "Hableány" tisztes becsületére! (Csűrűgével el jobbra)
- Rebeka** : (kicsit visszamaradva) Fiatal ember, jöjjön Taplófüred felé. ~~(el jobbra)~~ (kacsint) Nem fogja megbánni! (el jobbra)
- Tipka** : (kalapot emel) Hűszűnő. (indul a pénztár felé, de megáll) Azt mondta, hogy menjek Taplófüred felé. De előbb még megkérdezek valakit. (el jobbra)
- Vigh** : Átkozott pekkem van, csak friss kártyát tudnék kapni.
- Krapulics** : (zsebéből egy pakli kártyát vesz elő) Néztassék parancsolni.
- Végh** : (Végh-hoz haikán) Ki lehet ez a pofa, hogy kártyát mond a zsebében
- Fiatal úr** : (besiet balról, jegyet vált és elsiet jobbra)
- Végh** : Szabadna tudnom, kicsoda uraságod?
- Krapulics** : (meghajítja magát) Ferenc vagyok, a "Jegestenger" kávéház főpincére.
- Végh** : (hivatalos hangon, ridegül) Kérem, vegye úgy, hogy nem mutatkoztam be.
- Vigh** : (mint Végh) Én is visszavonom a bemutatkozást.
- Végh** : (mint Végh) Én szintén. (további kártyáznak)
- Krapulics** : Kérmással, ahogy parancsolni néztatik... Hát én is vissza ~~szívom~~.
- Portás** : (hangja kívülről) Erre a kijárat!!... Erre a kijárat!!... Erre a kijárat!!
- ~~Vasas : (jön belől, a kassza felé, a trafikhoz megy, utat mutat)~~
- 13-as** : (a kártyázókhoz megy) Kérem nagyságos urak, le tetszenek késni a taplófüredi vonatról!
- Krapulics** : Hagyja csak. Ez az utolsó mester.
- 13-as** : (felkapja a láda egyik ~~szél~~ végét és húzza a váróterem felé, majd Krapulics megfogja a másik végét és úgy viszik) Tessék jönni, a kupéban is lehet kártyázni. (a tovább kártyázó Vighékkal el jobbra)
- ~~Vasas : Öt repulitász. Tessék. (fiast)~~
- Újságos** : (hangja kívülről) Az újság!... Friss újság!... Az újság!

8. jelenet

- Sziporka** : (szinte beesik a bal ajtón. Koppaszodó, kecskeszakállas, öreg úr, frakkban, kalap nélkül, térdig sárosan, izgatottan körül néz) ~~szembesül~~ (megismeri Vasst) A család becsülete meg van mentve! (Vasshoz rohan) Béla, csak hogy itt vagytok még!

Sziporka : (hátról átöleli)

Vass : (meglepetésként megfordul) Béni bácsi, mi történt?... Mit akar még most is tőlünk, az Istenért?!

Sziporka : Hiába, a Sziporka család becsülete kedves az isteneknek! (körülnéz) De hol a feleséged? (a saját szájára üt) Ó, majd mit mondtam! (kijavítja magát) Izé... Ella hűgom hol van?

Vass : A feleségem benn ül a kupéban... De mit akar vele?

Portás : (jön jobbról, csenget) ^{Aszód, Füzesabony, Csebecény} ~~Aszód, Füzesabony, Csebecény~~, Taplófűrés felé beszállás! Harmadik vágány! A vonat indul két perc múlva! (el jobbra)

Vass : Hallja Béni bácsi?... No, Isten vele, én megyek. (indul)

Sziporka : (megfogja Vass karját) Abból semmi sem lesz, ezt én mondom Sziporka Béni, nyugalmamba vonult ecetgyáros, (hangsúlyozva) "a menyasszonyod" nagybátyja!

Vass : (visszatartott idegességgel) Minden tartozó tiszteletem úgy magával, mint az összes nyugalmamba vonult ecetgyárosokkal szemben, de kijelentem, hogy én két perc múlva Taplófűrés felé fogok robbogni (hangsúlyozva) "a feleségemmel" együtt. (indul újra)

Sziporka : (keserűen felnevet) És még azt mondja, a feleségével!

Vass : Szegény öreg... Úgy látszik belebolondult a Sziporka család becsületébe. (menne, de Sziporka nem engedi)

Sziporka : (ünnepélyes pátozzsal) Fiam, tudd meg, hogy Ella ma ... nem a feleséged!

Vass : Béni bácsi ne haragudjon, de maga... vagy részeg, vagy bolond!... Ella, ha maga megfeszül is, akkor is a feleségem!

Sziporka : Te csak hiszed, hogy a feleséged!

Vass : (gúnyjal) No már engedjen meg, az ilyesmiben nem lehet tévedni.

Fiatalúr : (befut jobbról, átszalad a színen, el balra)

Sziporka : (kenetesen) Fiam, tévedni emberi dolog.

Vass : (dühösen) Na én mondom magának, elhíheti!... (Mosolyog de mérges) Én csak tudom.

Sziporka : (rézfíten) Csak nem!... De az mégsem lehet... (megnyugodva) Persze, hogy nem! Hiszen az anyakönyvvezetőtől egyenesen haza mentünk...

- Sziporka : Ott velünk együtt megregeliztek, űk aztán kocsiba szálltak és jöttek ide.
- Vass : (közben a jobboldali ajtó felé hátrál) Béni bácsi, szép magától, hogy még egyszer látni kívánt, de...
- Sziporka : (utána ugrik, megkapja) Hohó!! Itt a családunk legszentebb érdekei feregnek kockán!
- Vass : (majdnem fogcsikorgatva) Nézzem eltúrtem, hogy amikor Ellát meg akartam csókolni, maga a saját kellemetlen arcát toltá)
- Fiatal úr : (befut balról, kezében egy percc, a másikat meg azi, elfut jobbra) ^{Tezőnk}
- Sziporka : (belevág) A család becsülete parancsolta.
- Vass : (m.f.) Eltúrtem, hogy utánunk leskelődött...
- Sziporka : (m.f.) A család be...
- Vass : (m.f., belevág) Hallgasson!... Hogy a vacsoránál és az ebédnél közénk űlt és csak másnap tudtam meg, hogy Ella lába helyett a magáét nyomogattam!
- Sziporka : Na látod!... A család becsületéért még azt is eltúrtem, hogy fűlaldozzam a tyukszememet!
- Vass : Elég már a család becsületéből!... Én imádom a feleségemet, aki most már az enyém! Érti?!... Csakis az enyém!!!... S hozzá most már a Sziporka család becsületének semmi köze!.. Elereszt most már?!
- Sziporka : (erősen fogja Vasst) Hiszen ha eleresztelek a Sziporka család becsülete oda van!... Te nem vagy Ella férje!
- Vass : (dühösen) Csak nem akarja mondani, hogy valami álruhás anyakönyvvezető esketett össze a feleségemmel?!
- Sziporka : Nem, hisz én vigyáztam, hogy minden rendben legyen. És mégis hiba történt az esketésnél.
- Vass : (elcsodálkozva) Hogyhogy hiba?... Nem értem!
- Sziporka : Figyelj ide. Alig, hogy ti elindultatok hazulról, megszólalt a telefon.
- Vass : (értelemetlenül) A telefon?...
- Sziporka : És azon keresztül az anyakönyvvezető halálsáppadt arccal...
- Vass : De hogyan látta a telefonon keresztül az arcát?
- Sziporka : Fiam, amit mondott, azt nem lehet rózsás arccal mondani.
- Vass : (dühösen) De mit mondott, nyögje már ki!

- Sziporka : Azt, hogy az esküvő után az írataitok között nem találta sehol a katonai hatóság engedélyét a te házasságkötésedhez. S ennél fogva Vass Béla ~~hazasságkötésed~~ és Sziporka Ella hajadon nem férj és feleség!
- Vass : (megdöbbenve) Nem férj és feleség?!... Ezt meri mondani?!
- Sziporka : Nem én mondom, az anyakönyvvezető mondja. Én erre rohantam utánatok, még hozzá gyulog, mert sehol sem találtam egyetlen átkozott fiáért sem!
- Vass : Ez egy lehetetlen mese! Az anyakönyvvezető bolond! Én világosan emlékszem, hogy az engedélyt is letettem az asztalára.
- Sziporka : De ő nem találja.
- Vass : Az az ő baja!
- Sziporka : De csak nem akarsz így elutazni Ellával?!
- Vass : Miért ne akarnék? Ella a feleségem és a feleség követi a férjét!
- Sziporka : (élszűnyedve) Megtennéd?... A szeretőddel?!
- Vass : (nagyon dühös) Vigyázzon, mit beszél!... Azért ne menjek, mert az az anyakönyvvezető számár?... Ella a feleségem és kész!!! (indul)
- Sziporka : (megfogja) Hát a Sziporka család becsülete kutya!
- Vass : Pütyülök a Sziporka család becsületére! Én megyek, mert a vonat rögtön indul. (indul)
- Sziporka : (széttárt karokkal elé áll) Csak a holttestemen keresztül mehetesz mászutatadra!
- Vass : (dühösen tolja félre Sziporkát) Engedjen az utamra!
- Sziporka : (nem engedi) Ha nem hallgatsz rám, úgy Ellát a menyasszonyodat fogom fölvilágosítani!
- Vass : (dühösen) Idehallgasson!... A feleségemnek ne merjen szólni, ha az élete kedves! Mi most elutazunk, - s maga szerencsére itt marad - de ha levélben, távíratban, vagy bármi más módon tudatja Ellával ezt a számárságot, úgy ^aszolgálati revolvérrel fogom magát mindörökre beszüntetni!... Érti?!
- Sziporka : (viaskodik Vassal) Béla, nem engedlek!
- ortás : (jön jobbról, cseppet) ~~...~~ ^{Aszód, Füzessabony, Csebegegy,} Taplófűred felé beszállni! Harmadik vágány! A vonat indul egy perc múlva! (el jobbra)

Vass : (végre kirántja magát Sziporka karjaiból) Még maga miatt fogok lekászni a vonatról! (elrohan jobbra)

Sziporka : (indul utána, de megáll) Hissz egyenlő, azt mondta!... De ha itt maradok, oda a család becsülete. (le s fül szaladgál) Mit csináljak?! ...Mit csináljak?!

9. jelenet

Sziporka : (le-fől futkos) Mit csináljak?!...Mit csináljak?!

Tipka → : (jön balról) Mit csináljak? (meglátja a futkosó Sziporkát, oda megy, kalapot emel) Tipka Leander segédtanár vagyok, kérem, a menyasszonyomhoz akarok utazni Debrecenbe, mehetek én Taplófüred felé is?

Sziporka : (csodálkozva néz pár pillanattig Tipkára, majd dühösen) En miattam akár Taplófüred felé is mehet!

Tipka : (kalapot emel) Köszönöm szépen... Szóval ő is azt mondja, hogy mehetek arrafelé is... Akkor megyek Taplófüred felé. (el jobbra)

13-as → : (jön jobbról, pénzt ~~számol~~ számlál a markában)

Sziporka : (elhatározta magát) Jó, ha vértanu kell, hát leszek vértanu!.. A család becsülete mindenek előtt! Lőjön egyon, de meg-őrzőm a család becsületét! (kívül kalauz füttyök, vonatvezetői trombita, majd hallani, hogy a vonat elindul. Erre nekiiramodik a jobboldali ajtó felé, de hirtelen a fejéhez kap, hogy nincs kalapja, körülnéz, lekapja a hordár fejéről a sapkát, fejébe nyomja s pénzt dobva az álmálkodó hordárnak - miközben hallani a gyorsuló vonat zaját, elrohan)

13-as : (bután, csodálkozva néz Sziporka után) Hé, hová viszi azt a sapkát?!
(10-15 mp. sünet csak a távolodó vonat hallatszik)

fel lavor tiszta víz és
vizes nádor készíteni
jobbra a portálba!

- 18 -

a kéri megőz kébrítési
már meg elő pulthoz!

II. FELVONÁS

(Szín: A taplófüredi "Hableány" színház puzsárja előcsarnoka, amelybe hat ajtó nyílik. Kettő baloldalt, kettő jobboldalt, és egy-egy a hátsó jobb és bal színen. Háttul a szín nyitott és egy terraszban végződik, amelyre a színpadról lépcső vezet föl. Háttul hegyes-vidék látható. Az ajtók fölött 10., 11., 12. és 13-as szám van, a jobb első ajtó fölött nincs szám, a jobb hátsó színfalon lévő ajtó fölött pedig felírás: "Fürdőszoba". A színen jobb elől kerek asztal, három székkal, bal elől Csöröge nagy ^{koffera} ~~kezdő~~, fűn a terraszon pedig kerti-asztal hasonló székekkel. IDŐ: délután.)

1. jelenet.

Vághné : A többi vendégek még nem jöttek vissza a kirándulásról?

Őrnagy : Ó, nagysádkám, azok csak holnap este jönnek vissza!

Vághné : (a jobboldali asztalnál ül Vághnéval és Véghnéval, mögöttük

Véghné áll az Őrnagy.) Kedves Őrnagy, a legyezőm a terraszon

Vághné maradt... kérem.

Őrnagy : (zubbonyban, fehér nadrágban, botra támaszkodva) Parancsára.

(Elbicceg a terraszfelé, de még vissza sem jött, már szól Véghné)

Véghné : Kedves Őrnagyom, azon a ^{kofferen} ~~kezdő~~ felejtettem a kendőmet. Kérem hozza ide.

Őrnagy : (a legyezővel ideért, most meg a kendőért biccegetve) Parancsára nagyságos asszonyom. (ahogy hozza, megszólal Vághné)

Vághné : (aki horgol, vagy köt) Aranyos Őrnagy úr, leesett a gombolyagom.

Őrnagy : (átadja a kendőt és a legyezőt) Parancsoljanak.

Vághné : (megszorítja a kezét) Köszönöm édes Őrnagy úr.

Véghné : (ő is kezét szorítja) A legszeretettelőbb udvarló.

Őrnagy : (nagy kínnal letérdel a pasutért, keresi, felszísszen) Jaj!

Vághné : Ó, bocsásson meg, mándig elfelejttem, hogy az ön ceontjai...

Őrnagy : (még térdén) Nem tesz semmit kérem!

Vághné : Ön igazán túl tesz akármilyen fiatalemberen.

Őrnagy : (kezében a pasuttal, de még térdén, fölülíti a fejét) Tessék?

Vághné : Már mint az udvariasságban. Igazán nem adnám Őrnagy urat egy tucat fiatalemberért.

- Őrnagy : (nyögve feláll, átadja a paputot) Pedig ma sokan jöttek. Kecsege úr meghozta az új fürdőorvosát is.
- Vighné : (Vághnéval és Véghnével együtt fülügynek, körülveszik az Őrnagyot s egyik a másikat túlkiabálva) Fürdőorvos?!... Igazán?...
- Véghné : (mint Vighné) Milyen ember?... Csinos?!
- Vághné : (mint Vighné) Jóképű?... Jó táncos?
- Őrnagy : (kezait felemelve, tiltakozik) De hölgyeim, az Istenért!
- Vighné : (Vághnéval és Véghnével együtt kicsit szégyenkezve egyszerre leülnek) Ó, azért az Őrnagy úrnak nincsen párja!
- Vághné : Hát persze, hogy nincs!
- Véghné : Az Őrnagy úr, az igen!
- Őrnagy : (próbál bokázni, de felszisszen) Köszönöm, hölgyeim!

2. jelenet

- Csűrőge : (jön a 12-ből)
- Őrnagy : (halkan) De itt van ő maga.
- Vighné : (Vághnéval és Véghnével együtt kacérkodva nézik Csűrőgét)
- Csűrőge : (a ~~szobába~~^{Kofferkhez} megy) Ezt már behozhatták volna a szobámba. (félre) Ha tudnék, hogy ebben mindössze két pár fehérnemű és a fogkefém van, nem tudom mit szólnának. (felnéz, észreveszi a hölgyeket, udvariasan ~~meghajol, illőlegesen~~ meghajtja magát feléjük)
- Vighné : (Vághnéval és Véghnével együtt fűbiccentéssel fogadják a köszöntést)
- Kecsege : (jön a szánélküli szobából, de viasszaszól) Éfted?... Minden szoba el van foglalva! (az ajtót becsukva, a hölgyek felé meghajol, majd karonfogva a hölgyekhez vezet Csűrőgét) Nagyságos asszonyaim, engedjék meg, hogy bemutassam az új fürdőorvosunkat, Csűrőge doktort. (Általános bemutatkozás, kézfogások, a nők körülveszik Csűrőgét)
- Őrnagy : (hol az egyik, hol a másik nőt akarja megszólaltatni, de azok nem vesznek róla tudomást) Nagyságos asszonyom!... Nagysádkám!... Kérem alássan!... Kérem csak egy pillanatra!

- Véghné : (megkönyörülve rajta, oda-fordul) De nini! Az Őrnagy úr is
itt van!
- Őrnagy : Csak azt akartam mondani hölgyeim, hogy a férjeik is megjöttek.
- Véghné : (elazontyolódva) Az uram?
- Vighné : (ugyanúgy) Igazán?
- Vághné : (ugyanúgy) Micsoda Őröm.
- Kecsege : (mosolyogva) Azonkívül egy ~~szereplő~~ ^{Katonatiszt, egy Kapitány} is érkezett a vonat-
tal.
- Vighné : (Vághnéval és Véghnéval együtt elragadtatva) ~~Őrnagy!~~ ^{Egy Kapitány?}
- Kecsege : Igen. Én nem is tudom, hogy fogom elhelyezni, minden szobám
foglalt... Ha csak azt a kereskedelmi utazót ki nem tesszük.
- Vighné : (Vághnéval együtt) Ki kell tenni!
- Véghné : Utóvégre egy ~~Őrnagy~~ kapitánynak csak kell helyet szorítani!
- Kecsege : Valamit kell tenni, mert a felesége is vele van.
- Vighné : A felesége? (lemondással) Ja, az más.
- Véghné : Akkor csak maradjon az az utazó.
- Vághné : Az legalább legényember!
- Kecsege : Az urak mindjárt itt lesznek.
- Vighné : (lemondóan) Akkor hát menjünk előtük .
- Vághné : (ugyanúgy) Hát menjünk.
- Véghné : (ugyanúgy) Ha már megjöttek. (mindhárman elindulnak a terrasz
felé, Vághné és Véghné Csörögébe karolva)
- Őrnagy : (Vighné után biceg, karját nyújtva) Nagyságos asszonyom,
nagyságos asszonyom!
- Vighné : Köszönöm édes Őrnagy úr, de sietünk. (Csörögések után siet a
el a többiekkel, a terrazon balra)
- Őrnagy : (keserűen) És még azt mondták, hogy többet érek, mint akár-
melyik fiatalember. (utánuk néz) És mindez egy fajankó ked-
véért, ... egy közönséges doktorért?
- Kecsege : (Sapkáját kezében tartva) De kitűnő ~~szereplő~~ ^{doktor} Őrnagy úr!

3. jelenet

- ass : (jön Ellával karonfogva, mögöttük a pincér hozza a podgyászu-
kat) Itt vagyunk kedves, megérkeztünk. (észreveszi az Őrnagyot
szalutál)
- nagy : (visszaszalutál) Szervusz! (félre, menet közben) De csinos
kis menyecske. (el a terrazon, balra)

- Kecsege : (hajlongva) Kezeit csókolom! Jó napot kapitány úr!
- Vass : Néhány hetet akarunk itt tölteni... Sziporka úr ajánlotta ezt ~~szobát~~ a panziót.
- Kecsege : (még jobban hajlong) Kérem alássan! Évekig álltam Sziporka úrral üzleti összeköttetésben. (félre) Az utazó reptől.
(a pincérhez) A 13-asba vigye a poggyászt!
- Pincér : Igenis, főnök úr! (el a 13-asba)
- Kecsege : Mindjárt rendbe hozatom a szobát, addig méltóztassanak itt helyet foglalni. (mutatja a székeket)
- Ella : Köszönöm. (leül)
- Pincér : (a 13-asból) Na, kétféle kávé van, az a bal folyosón, majd vissza üresen a 13-asba)
- Kecsege : (a még álló Vasshoz bizalmaskodva) Nászút, kapitány úr, nászút?
- Vass : (bosszusan) Mi köze hozzá?!
- Kecsege : (ijedten) Nem kíváncsiságból kérdelem, könyörgöm, de a "Hab-leány" roppant erkölcsös panzió és ha az itt lakó hölgyek valamit...
- Vass : (dühös, de fajtott hangon) Csak nem kéri a házassági bizonyítványomat?
- Kecsege : (m.f.) Ha a kapitány úr mondja, ^{én} elhízem. (a 13-as szobához megy, beszól) Gyertünk kérem, gyertünk! (el a 13-asba)
- Vass : (leül Ella mellé) Végre itt vagyunk egyetlenem, magunkban. (átüli Ellát) És nem számolja meg a csókjainkat még Béni bácsi sem... Mert Béni bácsi hálistennek lemaradt.
- Ella : (csodálkozva) lemaradt?
- Vass : (helyreigazítja) Azt akartam mondani, "elmaradt" tőlünk... És mivel nincs itt, most kérek magától kedves egy... csókot (Üli Ellát)
- Ella : (szőgyenkezve) De Béla, ha legalább a magunk szobájában lenne nének. (elhúzódik Vasstól)
- Vass : (körülnéz) Főnök úr!... Nincs még rendben a szobánk?
- Kecsege : (jön a 13-as szobából) Azonnal kapitány úr, azonnal!
- Ella : (hallkan) Na látja... Várjon egy kicsit .
- Vass : Végre is, azon könnyű segíteni... Főnök úr, van egy spanyolfala?
- Kecsege : (bután, csodálkozva) Spanyolfal? ...Milyen spanyolfal?
- Vass : (dühösen) ~~Van spanyolfal~~ Egy spanyol spanyolfal!

- Kecsege : ^{Ja!} Azonnal hozom. ^{bal felé} (megy a ~~szomszédos~~ ~~szoba~~ felé) Ejnye, de türelmetlenek. (el, de mindjárt jön a spanyolfalla) Tessék parancsolni. (a nézők-felüli oldalon eléjük állítja)
- Vass : (m.f.) Nem oda! (mutatja) Ide a hátunk mögé!
- Kecsege : (odateszi) De akkor onnan (nézők felé mutat) mindent látnak.
- Vass : (dühös, majdnem felugrik, de Ella visszatartja) Hallja!.....
- Kecsege : (ijedten) Jó, jó, ide tesszem. (el a 13-ashoz, beszél) Siessenek már, a vendég nagyon türelmetlen.
- Vass : (közben átüli és megcsókolja Ellát) Látja édes, ez a spanyolfal a mi szerelmünk ^{záró} lakosztálya. (tovább ülnek, eszébe-
-ösznek)

4. jelenet

- Sziporka : (jön hátulról, frakkban, fején a hordársapka, arca, az inge kormos és füstös, körüléz)
- Kecsege : (meglátja Sziporkát, elszűnyedve) Hini, Sziporka Úr!.. Nahát! De, hogy néz ki az Istenért?
- Sziporka : (márges) Hogy, hogy nézek ki?... Három órai út egy mozdony szenes-kocsiján megviseli az embert... De végre mégis itt vagyok és én meg fogom menteni a család becsületét, fogadom!
- Kecsege : De miért tett frakkhoz hordársapkát a fejére?
- Sziporka : Mert az enyémet elvesztettem. Ezt is az állomáson vettem egy hordártól. ~~egy hordártól.~~
- Kecsege : Jó, jó, de miért utazott szenes-kocsin?
- Sziporka : Mert a vonat már elindult és a kalauz nem engedett fűlszállni a mozgó vonatra s így csak a szeneskocira bírtam fűlkapaszkodni.
- Kecsege : Hát olyan sürgős volt az utasás?
- Sziporka : Sürgős?!.. Magához kellett jönnöm minél előbb... ha ugyan még nem felejtett el.
- Kecsege : Már, hogy felejtettem volna el, látja mindjárt megismertem, még így kormosan is. Hiszen húsz éven keresztül vásároltam magától a badacsonyi borhoz az alapanyagot... (sóhaj) Hej, azóta sincs olyan jó borom, mint akkoriban volt.
- Sziporka : (félrehúzza, halkán) De most nem erről van szó... Egy család becsületé ügyében akarok önök között fordulni.

Kecsege : Párba?!

Sziporka : Nem... Egy ~~kapitány~~ kapitányról van szó és a feleségéről, ..
illetve a menyasszonyáról. A kapitány ugyanis a húgomnak a...
(nagyot nyel) vőlegénye.

Kecsege : (gúnyosan) Ahá, értem! (kacsint, majd a spanyolfal felé néz)

Sziporka : Dehogy érti. (halkan) Meg kell akadályozni minden olyan
tűrskvést,...

Kecsege : Értem! A kapitány megszüktette a kisasszonyt.

Sziporka : Dehogy is szűktette, hiszen megesküdt vele.

Kecsege : Akkor hát a férje.

Sziporka : Dehogy is a férje!

Kecsege : (szűnet) A szeretője!

Sziporka : (fűlháboredva) Kikérem magannak, az unokahúgomról van szó!

Kecsege : (félre) Gyanús, de majd vigyázni fogok.

Sziporka : Itt vannak?

Kecsege : (igent int a fejével, majd a spanyolfal felé mutat)

Sziporka : Ott? (oda akar rohanni, de hirtelen megáll) De az agyonlő-
vést ígért. (óvatosan körüljárja a spanyolfalat, próbál be-
lesni, majd a terraszról egy széket hoz, amit a spanyolfal
mögé állít, feláll rá és benéz a spanyolfal felett)

Ella : (fogja Vass kezét) Béla, de jó asszonynak lenni.

Vass : (mosolyogva simogatja Ella kezét) Ha ezt Béni bácsi látná.
(megüleli és megcsókolja Ellát)

Sziporka : (ugyanakkor elbűdül) Hah!!! (és lessik a székről)

Vass : (felugrik) Mi volt ez?!

Ella : (szintén felugrott) Valaki ~~szűktette~~ ^{kiáltott!}

Vass : (miközben kilépett, -Sziporka megaköré rántja a spanyolfalat,-
körülnéz, meglátja Kecsegét) Főnök úr, megkaphatjuk végre a
szobánkat?

Pincér : (jön ki a 13-ból) Készen van főnök úr. (el hátul a folyosón balra)

Kecsege : Ó, kérem alássan, parancsoljanak! (mutat a 13-as szobára, nagy
hajlongások között)

Vass : (kíséri Ellát a szoba felé) Csak ha végre egyedül leszünk.
(el a 13-as szobába)

Sziporka : (feláll az összehajtogatott spanyolfalon belül lévő székre)
Látta?!

Kecsege : Látni nem sokat láttam, de hallottam, mert elég hangosan csináltak.

Sziporka : (rákuncsúskál a spanyolfalra) Mit gondol, mit csinálnak most odabenn?

Kecsege : Hát imádkozni, nem imádkoznak, úgy gondolom.

Sziporka : (m.f.) És most képzelje az én helyzetemet. Egy nagybácsi, akinek a hága (nyel egyet) nem imádkozik.

Kecsege : Különbs, nagyon különös.

Sziporka : (lelép a székről, Kecseget átütleli) Kecsege úr, húsz éves barátainkra hivatkozva kérem, segíten nekem.

Kecsege : (pátosszal) Mivel a "Hableány" messze földön híres a becsületességéről és a jó hírnevéről, segíteni fogok!

Sziporka : (ugyanúgy) Nem fogjuk eltérni, hogy a hadsereg belegázoljon a Sziporka család becsületébe!

Kecsege : Nem, ~~azt gondolom~~ Itt garázdas nem lesz, azt fogadom!

5. jelenet

Pincér : (jön a terrasz felől, kezében tálcák, vizespoharak vízzel)

Sziporka : (a pincérhez) Várjon csak kérem. (halkan Kecsegehez) Máborkatnunk kell minden módon. (Kecsege helyeslőleg int) Ugye?
(a pincérhez) A 13-ban egy pohár vizet kértek, vigye be.

Pincér : Igenis, kéremalássan. (kopog a 13-as ajtón, Sziporka a spanyolfal mögé búvik)

Vass : (kívülről) Ki az?

Pincér : A vizet hoztam kérem.

Vass : (kinyitja az ajtót) Vizet?... Ki az ürdögnek!... Hordja el magát! (az ajtót becsapja)

Pincér : (ijedten) Igenis kérem. (el balra a folyosón)

Vághné

Vághné

Véghné

Vágh

Végh

Órnagy

Csöröge

6. jelenet

(jön a terraszon Vágh és Végh társaságában, mindjárnak kezében kártya, mindjárt leülnek a terraszon és kártyának. Ugyancsak velük jöttek Csöröge és az Órnagy, valamint ?)

- Vigh: a három asszony akik férjeik mellé telepedtek) No, urak foly-
tessük... (rendezi kártyáit) Mint mondtam, zöldre veszem föl.
Vighné : (durecáskodva) Szóval tovább kártyáztok. (ültében elfordul)
Végh : (rendezi kártyáit) Főlem mehet.
Véghné : (Mint Vighné) Egy napra jönnek és azt is kártyázással töltik.
(mint Vighné, ő is elfordul)
Végh : (mint Végh) Tercéssz bélé!
Véghné : (mint Vighné) Szép kis férjek vagytok! (mint Vighné ő is el-
fordul)
Vighné : Udvaroltatni fogunk magunknak... Doktor úr, remélem nem
kártyázik?
Csűrőge : (odatelepszik mellé) Ennyi szép asszony mellett?? (udvarol
némán)
Örnagy : (hencegve) Ha az urak kártyáznak, elfogjuk hódítani az asszo-
nyokat.
Vigh : (Véghel és Véghel egyszerre) Észak tessék! (kártyáznak tovább)
Sziporka : (közben előbújít a spanyolfal mögül a Kecsegének kezét nyújt)
Köszönöm kedves barátom... Éátom maga mellett áll.
Kecsege : Igen ön mellett, mert a "Hableány" panzió az erény temploma.
Sziporka : Valami módon ki kellene csalni a húgomat és mondjuk... egy
másik szobába kellene elhelyezni... Persze a kapitánynak
még sejtetni sem szabad, hogy melyikbe... Őtet meg valamilyen
ügygyel eltávolítjuk.
Kecsege : Nagyszerű!... Itt van az én szobám. (odamutat a számozatlan
ajtóra)
Sziporka : (szóval) De a maga felesége?... Mert van felesége, ugye?
Kecsege : Fájdalom, van.
Sziporka : (Gondolkodik) Akkor az meg átmenne a fiatalasszony szobájába
s ha a kapitány visszajön, az ajtót zárva találja. (kezét
dörzsöli) A madár kirepült a fészek meg zárva!...
Nagyszerű! (pénzt ad Kecsegének)
Kecsege : (Hajlongva) Úgy lesz ahogy parancsolja.
Sziporka : (hirtelen ijedten) De ha meggondolom mialatt mi itt beszélge-
tünk, ők ott benn...
Kecsege : Tessék csak rám bízni. (a 13-as ajtóhoz megy, kopogtat)

Sziporka : (a spanyolfal mögé ugrik)

Vass → : (kivágja az ajtót, dühösen) Mit akar?

Kecsege : A pincér azt mondta, hogy hívatni méltóztatik.

Vass : (dühösen) Az Ürdög hívatta magát, érti?... Hallatlan, hogy az ember meg sem csókolhatja a feleségét meguktól! (bevágja az ajtót)

Sziporka : (előbújik, örömmel) Hallotta, meg sem csókolhatja a feleségét.

7. jelenet

Reőf → : (jön balról, ^{a folyosón,} egy fényképet nézeget) Soha ilyen jó képet nem csináltam.

Kecsege : (odamegy, meghajol, küssön, majd belenéz a képbe) Jó napot kívánok Reőf úr!... Tényleg milyen nagyszerű kép. De milyen ismerősök.

Sziporka : (ő is odamegy, megnézi a képet, hirtelen felkiált) Hisz ezek űk!... És csókolóznak!... Oda a család becsülete! (egy székbe rogy)

Reőf : Jó kép mi?... A pályaudvaron csókolóztak, amikor lekaptam űket.

Sziporka : (hirtelen felugrik) Lealátk mutassa meg a kapitánynak. Biztosan nagyon fog neki űrűlni. (már megy is a spanyolfal mögé)

Kecsege : (mutatja a 13-as ajtót) Azott a szobája, mutassa meg neki.

Reőf : Kérem, nagyon szívesen. (a 13-as ajtóhoz megy, kopogtat)

Vass → : (dühösen kinyitja az ajtót, ránéz Reőfre) Kicsoda maga?

Reőf : Reőf joghallgató és többszörösen díjazott amatőr fényképész vagyok. (meghajol és mutatja a képet) Ezt a képet hoztam.

Vass : Én nem ismerem magát és semmiféle kép nem érdekel!!!

Reőf : (csodálkozva, de ijedten) Kérem, én azt hittem, hogy űrűlni fog neki.

Vass : Ne higgyen maga semmit, hanem takarodjék!... Mégis borzasztó, hogy meg sem csókolhatom nyugodtan a feleségemet! (bevágja az ajtót)

Reőf : (Kecsegehez) Ejnye, de goromba fráter.

Kecsege : Dehogy kérem, csak egy kicsit ideges. (közben az előbújt Sziporkához) Megyek, megbeszélem a feleségemmel a dolgot.

Sziporka : Jó, de aztán én is kérek egy szobát.

Kecsege : Tyhú, az ~~az~~ ^{már} baj! (fejét vakarja) Türes szobám már nincs egy sem. (gondolkodik) Ha csak a fürdőszobában nem...
Jó lesz?

Sziporka : Mindegy, csak ágyat kapjak.

Kecsege : Jó, akkor majd megágyazunk a fürdőszobában. (Reűfhoz) Jöjjön kedves Reűf úr, csináljon a feleségemről is egy ~~é~~ képet, ha már ilyen ~~szép~~ szépeket tud készíteni. (Reűffel el a folyosón balra)

*Csöröge
Órnagy
Vághné
Vighné
Véghné*
: (jön Véghnével, Vághnével, Órnaggal és Csörögével a teraszra balról) *Még mindig kártyáztok?*

Sziporka : (látbujjhegyen a 13-as ajtóhoz megy, ott kukucskál és hallgat) (tőzik)

Véghné : (neki senki sem udvarolt, feláll) Jó, ha te nem akarsz velem foglalkozni, mert neked fontosabb a kártya, úgy mindenki keres majd vigasztalást!

Órnagy : (topog körülötte) Parancsoljon nagyságos asszonyom! (nyújtja a karját)

Véghné : (kacéran) Jöjjön aranyos doktor úr! (Csörögével el hátul a teraszon balra)
Csöröge: Boldogan, nagyságos asszonyom, boldogan!

Végh : (felugrik) Ne bolondozz asszony!

Vighné : Igaza van (feláll) mi is követjük Véghnét!... Jöjjön Vághné!

Vághné : (feláll) Jöjjön kedves Órnagy úr!

Órnagy : Ó, boldogan! (karján a két asszonnyal büszkén biccegetve, visszafelé) Urak, mindkettőtök feleségét elcsábítom! (nevetve el hátul a teraszon balra)

Vigh : (Véghal együtt, nevetve) Csak egész nyugodtan, Órnagy úr!

Végh : (ledobja a kártyát) Urak, mondjárt visszajövtök, mert ez a doktor nagyon udvarol a feleségemnek (elrohan utánuk)

Vigh : (ledobja a kártyát) Tessék, ez a féltékeny szemér itt hagyott!

Végh : Most mit csináljunk!?... (felál, körülnéz, meglátja Sziporkát a kezében lévő lapokkal odamegy) Bocsánat... Végh vagyok. (meghajol) Uraságod nem szokott kaláberezni?

Sziporka : Nem szoktam... (Végh indul vissza) Várjon csak... (Végh vissza jön) Most jut eszembe, hogy itt a 13-ban lévő úr biztosan beáll a partiba harmadiknak.

Végh : Igen?... köszönöm. (körülnéz, majd a 13-as ajtóhoz megy és ke-

- Vágh : -pögtat, eközben Sziporka a spanyolfal mögé ugrik)
- Vass : (kivülről ordít) Ki az ördög az már megint?!!! (kilép)
Hallja, maga is fotografiát hozott?!
- Vágh : (ijedten) Nem kérem... De úgy hallottuk, hogy a kapitány úr szenvédélyes kaláberező.
- Vass : (vészjóslóan) Miláberező?!
- Vágh : Kaláberező. (mutatja a kártyákat) Nekünk ugyanis hiányzik a harmadik, ha lenne szíves. beszállni.
- Vass : (odahajolva Vágh arcához) Becsületszavamra kijelentem, hogy sohasem szoktam kaláberezni! Érti?!... És most hátra arc!... Indulj!...
- Vágh : (önkéntelenül is katonás léptekkel, de ijedten megy a terraszra)
- Vass : (utána néz) De ki az ördög küldi a nyakamra ezeket a passzokat?! (körülnéz) Hallatlan, mire odáig jutnék, hogy megcsókoljam a feleségemet, mindig bekopog valaki! (újra körül néz majd bevágja az ajtót, el)
- Vágh : (szemrehányóan mek a most előtűvő Sziporkához) És még maga azt meri mondani, hogy ez szeret kaláberezni?!
- Sziporka : Pedig higgye el, hogy szeret, csak letagadja.
- Vágh : (Vághoz) Nincs más hátra, játszunk addig huszonegyest. (játsszanak)

6. jelenet

a terraszról, balról

- Krapulics: (jön ~~balról~~ ugyanabban a ruhában mint az első felvételben, csak cipő nélkül, fehér harisnyában)
- Sziporka : (végignézi) Jó, nyaralás, nyaralás, de mégis hogyan sétálhat valaki harisnyában cipő nélkül... (Krapulicshez) Mondja, nem lesz maga néthás? így cipő nélkül?
- Krapulics: Mit csináljak, ha egyszer az egész rongyos fürdőben, nem hogy cipőt, de még papucsot se lehet kapni.
- Sziporka : Uraságod fürdővendég?
- Krapulics: Nem, én kiránduló vagyok. Most jöttem.
- Sziporka : Csak így, harisnyában?... Jól néz ki, mondhatom.
- Krapulics: (végignézi Sziporkát) No, maga sem dicsekedhet, maga is

Krapulics: ki van készítve, ^{alaposan,} mondhatom.

Sziporka: (sónajtva) Ja, én kényszerűségből nézek így ki.

Krapulics: (sónajt) Ne gondolja, hogy én ^{is} nem kényszerűségből járok harisnyában. Tessék elképzelni kermással! ~~Mostan egy eladó osztály kapta, ugyanezeket szabadon van, (mutatja) Ott egy világ és egy karmátka itány út, én kénytelenbe teszem, az, levetem a cipőt és lefokezem. A karmátka, az az, az beszéd, kidobja a cipőt az ablakon. In csak néztem a cipő után és hallgattam.~~

Sziporka: (aki már rájött, kiről van szó) Elégtételt kellett volna kérni.

Krapulics: Én is gondoltam rá amikor kiszálltam, de akkor már késő volt.

Sziporka: (félrehúzza Krapulicsot) Még nem késő! (a 13-as szobára mutat) ~~...~~ Kérjen tőle elégtételt most!... Ott a szobája!

Krapulics: Gondolja? (Sziporka fejével int igent) Hát akkor elégtételt kérek tőle! (kihúzza magát és az ajtóhoz megy, kopogtat, erre Sziporka újra a spanyolfal mögé ugrik)

Vass: (kivülről) Megint valaki!! (kironk, megrázza Krapulicsot) Mit akar maga szerencsétlen alak?!

Krapulics: (hebegve) Elégtételt akarok tőle kérni, kermással.

Vass: (dühösen) Elégtételt ^{Mire jött?} ~~...~~ (végignézi Krapulicsot) Ahá, maga az az alak, akinek kidobtam a cipőjét, mi?!... Talán azért kér elégtételt?!!

Krapulics: (m.f.) Igenis, azért kermással.

Vass: (újra végignézi) Ilyen alakoknak elvből nem adok elégtételt!

Krapulics: Ha már azt nem ad kapitány úr, legalább egy pár cipőt adjon, kermással!... Hogy ne járjak harisnyában. (mutatja a lábát)

Vass: (visszamegy a szobába, kidob egy pár sarkantyús cipőt a kint-ről) Itt van, de most takarodjon!... Hagyjanak már egyszer egyedül a feleséggel, mert ha még valaki jön, azt lelvöm!!! (becsapja az ajtót)

Krapulics: (leül és húzza a cipőket) Csak a sarkantyú ne volna rajta.

Sziporka: (a spanyolfal mögől) megkapta?

Krapulics: Megkaptam. (a cipőt húzza)

Sziporka: És milyent?

Krapulics: Jót, csak egy kicsit szűk.

Sziporka : (csodálkozva) Az elégtétel?

Krapulics: Fenéti! A cipő! (feláll, összehúti a sarkát)

Sziporka : (kijön a spanyolfal mögül, mosolyog) Ájnye de különös alak maga. Alul huszár, fölül civil! (nevet)

Krapulics: (bászús) No és maga? Alul véglegény, fölül vasúti hordári!

Végh : (kártyázás közben felfigyel, nevet) Nini, a főpincér... sarkantyúval!

Vigh : (színtelen felnéz) - és nevet) No, a másik is jól néz ki, akár egy ~~szép~~ kéményseprő a jogász bálban! (tovább játszanak) De hopp, várjunk csak!... Mondja csak főúr, tud maga kaláberezni?!

Krapulics: (mosolyogva) Egy főpincér ne tudna, kérmássa?!

Vigh : Akkor jöjjön kiszegíteni bennünket!

Krapulics: Ezer örömmel, kérmássa. (felmegy a terraszra, kártyáznak)

9. jelenet

Tipka : (jön ^{a bal folyosón} ~~színtelen~~ meglátja Sziporkát, hozzá megy, kalapot emel) Alázatos szolgálja. Tipka Leander segédtanár vagyok...

Sziporka : (nevetést hall a 13-as szobából, odarohan, hallgatózik) Hah!!

Tipka : (utána megy, újra kalapot emel) Tipka Leander segédtanár vagyok kéremalássa, a jegyesemhez akartam utazni...

Sziporka : (leintí, hogy hallgasson s tovább hallgatózik az ajtónál)

Végh : (elkapja Krapulics kezét) Hohó, főúr, maga csal! (int Vighnek)

Vigh : (2-3 kártyalapot vesz ki Krapulics zsebéből) Hát ez mi?

Végh : Azt hiszi maga, hogy az úri-kaszinóban van? (feláll) Szégyelje magát! ~~(színtelen)~~ Jöjjön Vigh úr!

Vigh : Azért, mert sarkantyúja van, ne képzelje magát huszártisztnek ~~(színtelen)~~ Gyerünk be kintsük ki a szasszonyokat (Vághal együtt el a terraszra ^{balra})

Krapulics : (miközben az otthagytott pénzeket összeszedi, mosolyogva) Egy főpincért nem lehet diszkvalifikálni! (búszkán el a terraszra utánuk)

Tipka : (újra próbálkozik Sziporkánál) Tipka Leander segédtanár vagyok...

- Sziporka : (felegyenesedik az ajtónál) Tudom, hallottam már itt is, meg ~~amikor~~ az állomáson is... De hova is akar maga utazni?
- Tipka : Debrecenbe. ~~De~~ Nem tetszik tudni, hogyan lehet innen oda ~~el~~ jutni?
- Sziporka : Debrecenbe?... Várjon csak, itt lakik egy kapitány a 13-ban az is oda készül, kérdezze meg attól. (mutat a 13-as ajtóra)
- Tipka : (kalapot emel) Köszönöm szépen. (a 13-as ajtóhoz megy, kopog ugyanakkor Sziporka újra a spanyolfal ~~közé~~ ugrik)
- Vass : (ordítva kívülről) Ki az az állat megint?!?! (kilép, megragadja Tipkát) Hallja, én nem tudom ki bújtogatja magukat, ~~de~~ hogy engem zavarjanak?!? Maga is kártyapartner keres, mi?!
- Tipka : Nem kérem. Én Tipka Leander segédtanár vagyok...
- Vass : (még mindig fogja Tipka gallérját) Hát akár segédtanár, akár nem, én majd megmutatom, hogy velem nem lehet packázni!! (gallérjánál fogva viszi fel a terraszra)
- Tipka : (kétségbeesetten) A jegyesemhez akartam utazni Debrecenbe... merre kell mennem?
- Vass : (átteszi a terrasz korlátján) Erre! (jön le) Majd megmutatom én, hogy ki vagyok, ha engem háborgatnak!
- Tipka : (bedugja a fejét a terrasz rácsa között) Ma lett volna az ~~az~~ eljegyzés, vajon...
- Vass : (egy mezdulatot tesz visszafelé, erre Tipka eltűnik, - most beszél a 13-as ajtaján) Jöjjön ki édes, odabenn úgysem maradhatunk nyugodtan. De majd gondoskodom én az alkalmatlan látogatóktól! (el balra)
- Sziporka : (ijedten) Ki jön ^{Ma,} ~~é~~ ^{akkor} meglát és megmondja Bélának ~~én~~ nekem végen! (a szobaajtóhoz fut, sorra nyitogatja) Márval... Ez is zárva!... Ez is! (felrohan a terraszra, kinéz) Jajj, ott a kapitány! (leszalad, körülnéz) meglátja a ~~me~~ nagy ~~rogyást~~ ^{rogyást}, odafut, felnyitja, boldogan) Ezt az ecetgyárosok védőszentje küldhette ide nekem. (beleugrik a kosárba, onnan kidobálja a bennelévőket és a tetejét magára húzza)
- ETIa : (jön ki a 13-as szobából)

10. jelenet

- Ella : (kis szünet után jön a 13-as szobából) Kiflönös, hogy mennyi embernek van baja velünk. (kürülnéz)
- Sziporka: (kicsit felnyitja a kosár fedelét de meglátva Ellát, hirtelen lecsukja azt)
- Vass : (jön balról, ^{A teraszon} háta alatt egy tábla) Itt vagyok édes.
- Ella : Mi az? Mit hozott?
- Vass : Mindjárt meglátja. (felakasztja a táblát a 13-as ajtóra, amelyen ez áll: "Idegeneknek tilos a bemenet!") Így ni! Remélem neki nem fog háborgatni többé! Egy szomszéd kert ajtaján talál-
tam.
- Ella : (mosolyogva) Az bizonyos, hogy nem valami csendes panzió ez a "Hableány" (elindul egy szék felé)
- Vass : (utána siet) Ne oda kedves, (mosolyogva belekarol Ellába) ^{azon} ~~csak~~ a kis ^{széken} ~~széken~~ csak egy ember fér el. (kürülnéz) Talán ülünk ide, (a ^{koffertól} ~~kosárhoz~~ vezet) itt közelebb ülhetek magához édes, ~~hátsó részemre~~ (átüli Ellát, majd megcsókolja)
- Sziporka : (a ^{koffertól} ~~kosárhoz~~) Jaj!
- Vass : (Ellával együtt felugrik) Mi volt ez?
- Ella : (ijedten) Valaki jajgatott ebben a ^{koffertól} ~~kosárban~~!
- Vass : (Ellát elvonja a sarokba, messzebb a ^{koffertól} ~~kosárhoz~~, suttogva) Tegyük csak úgy, mintha elmennénk. (hangosan) Jöjjön kedves a parkba, épp most van a naplemente. (néhány lépést tesznek, majd megállnak és mereven figyelnek a kosár felé)
- Sziporka : (kis szünet után fejével felemeli a ^{koffer} ~~kosár~~ fedelét, majd lassan ő is felemelkedik, kürülnéz, de mikor meglátja Vassékat, hirtelen magára rántja a ^{koffer} ~~kosár~~ fedelét)
- (Közben lassan alkonyodik)
- Vass : (halkan Ellához) Láttad?
- Ella : (ugyanúgy) Egy szerezsen hordár. (hátról a ^{koffertól} ~~kosártól~~)
- Vass : (ugyanúgy) Esküszöm, hogy Béni bácsi volt. (a ^{kofferhoz} ~~kosárhoz~~ megy, felnyitja fedelét) Ugye, megmondtam!... Tessék csak kísértelni abból a ^{kofferből} ~~kosárból~~
- Ella : (összevágja a kezét) Béni bácsi!... De mit csinál abban a ^{koffertól} ~~kosárból~~?
- Sziporka: (zavartan feláll) Hát nyaraltam, illetve nyaralok.

Vass : (Sziporkához) A bácsi ugye velem jön?

Sziporka : (szabódva) In?... De édes űcsém, én olyan fáradt vagyok.

Vass : (nyomatékosan) Velem fog jönni, pontos! (belekarolva Ellába, megy fel a terraszra, de visszafordul Sziporkához) Na, gyertök bácsi. (Ellával el a terraszra, hátul balra)

11. jelenet

Rebeka

Kecsege : (Jön Rebekával égő gyertyákat hoznak, a szin világosabb lesz, kinn a város sötétedik)

Sziporka : (szabódva megy fel a terraszra, ott megáll, Vass után szól)
Idekint olyan hűvös van, meg fogok fájni így egy szál frakkban (magában) Csak ne volna neki revolvere.

Kecsege : (aki eddig figyelt, leteszi a gyertyát az asztalra és Sziporkához megy) Nagyságos úr, minden rendben van. (kuncog) Ha a kapitány úr visszajön, keresheti majd a kirepült madárkát.

Sziporka : (megrázza Kecsege kezét) Köszönöm barátom, nagyon de nagyon köszönöm!

Vass : (kivülről) Jön bácsi, vagy nem jön?

Sziporka : Megyek már, megyek! (el hátul a terraszra, balra)

Kecsege : (Rebekával hordják át Vassék podgyászát a 13-asból a számozatlan szobába) Így ni!

Ella : (jön a folyosó felől) Mit csinálnak önök úr?

Kecsege : (hajlongva) Néltóságom aszonyom, a legszébb szobánk megürült és a kapitány úr parancsolta, hogy vigyük át a helmit oda.

Ella : (örömmel) Igen?... Ejnye, az urannak megmondhatta volna, mert ő lakást ment keresni.

Kecsege : (csodálkozva) Lakást?... Á, nem kell!... Majd megmondom neki, ha vissza jön.

Ella : Köszönöm... És melyik az az új szoba?

Kecsege : Parancsoljon. (meghajolva kinyitja a számozatlan szobát)

Ella : Köszönöm. (el a számozatlan szobába)

Kecsege : (Kezeit dörzsölve) Ez hát sikerült! (Rebekához) Most már te is lefekhetel. Ha az ajtót zárd be magad után! Ha be akarok jönni, háromszor kopogok, így ni. (kopog) De máának ne meryj ajtót nyitni, Rebeka!

Rebeka : Jóivan, jól van, te féltékeny tigris (gyertyával nevetve el a 13-as szobába)

Kecsege : (utánna szól) Én még kúrulnázak kiesit. (felveszi a gyertyát)

Sziporka : (lábujjhegyen jön hátulról) Elszöktem a kapitánytól... (nevet)
Rendben van minden?

Kecsege : (Eüszkén) A legnagyobb rendben. A manyecske itt, (mutatja) a feleségem meg ott. (mutatja) Feküdjön le maga is, Sziporka úr, ~~nyugodtan alhatik!~~ most már nyugodtan alhatik!

Sziporka : Igaza van. Jó éjszakát! (el a fürdőszobába)

Kecsege : Jó éjszakát! (el balra a gyertyával) ~~a szobájából~~
(*folyoson*)
(Aszín majdnem teljesen sötét)

12. jelenet

Vass : (*lassan* ~~szobájából~~ jön hátulról a terraszról) *Jól besötétedett...*
Hát nem megezdött tőlem az a vén szemár! (a 13-as ajtót ki akarja nyitni) Be van zárva?... (nevetve) Hát persze!... Megmondtam neki mielőtt elváltunk, hogy zárkózzon be és csak a jelre nyisson ajtót, nehogy háborgassák. (háromszor kopog, kis szünet, az ajtó kinyílik és ő el a 13-as szobába)

Kecsege : (kis szünet után jön gyertyával a kezében a 13-as ajtóhoz megy, háromszor kopog, számolja) Egy... kettő... három!

Vass : (*kiáltás*) Ki az már megint?! (kálép) Mit akar megint?!

Kecsege : (a gyertyával Vassra világít) Hogy mit akarok?... Mit akar maga a feleségemnél?!

Vass : (dühös) Kell az ürdögnek a maga felesége! Még egyszer kérdezem, mit akar itt?!

Kecsege : Érdekes!... Már a saját feleségemhez se mehetek be?!

Vass : (n.f.) Semmi közöm a maga feleségéhez!

Kecsege : (dühös) Hát akkor mit akar ott benn?!

Vass : (dühösen, *Majd az orrára károm!* de gúnyolódva) Nem gondolja, hogy maga nagyon kíváncsi?... Nézze, hagyjanak már békében, mert ki fogom dobni a saját panziójából!!!

Kecsege : (hirtelen a homlokára csap) Te jó Isten!... Elfelejtettem!... Kapitány úr, ebben a szobában most az én feleségem van, a maga felesége pedig a mi szobánkban várja önt.

Vass : (ki jön a szobából) Micsoda?... És miért?!

Kecsege : Mert átköztűzött! (a 13-as szobába kerül s onnan) És fűtyülök a Sziporka család becsületére! Jó éjszakát!! (el s bevágja)

- Kecsege : maga után az ajtót, mire a színen újra sötét lesz)
Vass : No tessék!... Itt hagyott a sütőben... (tapogatózik)
De melyik mest az ő szobájuk?... És miért fűtyül ő is a Szíporka család becsületére? (tovább tapogatózik)

13. jelenet

- Ella : (kis szünet után jön a számozatlan szobából) ~~... mi történt?~~
~~... mi történt?~~ Valaki van itt?
Vass : Pszt, pszt! (nekimegy egy széknek, feldönti) A fene egye meg!
Ella : (hangosan) ~~... mi történt?~~ Jaj, mi volt ez?! Ki az?
Vass : Maga az drágám? (széttárt karral, de óvatosan megy Ella felé)
Ella : Béla, Béla, édes Béla! (ugyanúgy megy, mint Vass, a színen közepén találkoznak, megölelik és megcsókolják egymást)
Vass : Csakhogy megtaláltam végre. Más szobában van, ugye?
Ella : Igen, amelyiket maga rendelt. Erre. (mutatja)
Vass : En?... Nem emlékszem. De fő, hogy ott békén hagyjanak.
(átülelve, tapogatózva el állival a számozatlan szobába)
Szíporka : (ordít a fürdőszobában) Tyhú, az érgyélusát! Ezt megcsináltam! Kecsege úr! ... Kecsege úr! (kilép a fürdőszobából),
íngujjban, nadrágban, kezében égő gyertya, arca, haja ingszurok víz, a 13-as szobához megy, erőlyesen kopog)
Kecsege úr!... Kecsege úr!...
Kecsege : (kilép gyertyával a 13-as szobából, hosszú hálósíngben és hálósapkában) Hát megával mi történt, Szíporka úr?
Szíporka : (közben arcát törülgeti) Fekszem békésen a fürdőkádban, már éppen el akarom aludni, amikor irtó nagy lármát hallok, meg akarom húzni a csengőt és a sütőben a tust húztam meg... De mi volt az a láрма?
Kecsege : Semmi, semmi, Szíporka úr.
Szíporka : (a számozatlan ajtó felé mutat) Nincs semmi újság?
Kecsege : Semmi... Alszik.
Szíporka : (a számozatlan ajtóhoz megy, óvatosan hallgatózik, majd halkán Kecsege felé) A kapitány eltűnt. (kuncog) ~~... mi történt?~~
~~... mi történt?~~ (zárja és leveszi a kulcsot) Így, ni!...

Sziporka : ... No, most már jöhet a kapitány, azt se bánom.

(nevetve veregeti Kecsege vállát) Ezt jól megcsináltuk! *Hgye.?!?*

Kecsege : (nevetve) Ezt jól! ... No, jó éjszakát, Sziporka úr! (el a
13-asba)

Sziporka: (mutatja a kulcsot) Most meg van mentve a család becsülete! ...
Jó éjszakát! (nevetve el a fürdőszobába)

F Ü G G Ö N Y

tarcsa női fürdőköppeny - 38 -

és a katonai köppeny

és a fürdő sapka

III. FELVONÁS

Készítési a jobb oldalra

(Szín: Ugyanaz mint az előbbi felvonásban, csak most lesz a színi kőszínen egy hosszú asztal áll megterítve, körülötte 6 szék. Az asztalon két virágváza virágokkal, tányérok, csészék, evőeszközök.
IDŐ: Reggel. Krapulics és a pincér rendezgetik az asztalt)

1. jelenet

- Krapulics: (még mindig barkantyúban) Nézze kolléga, ha már itt trekedtem, legalább megkeresem a költősejtemet. Otthon a főnököm úgy is levonja ezt a napot, nemde bár? (rendezget az asztalon)
- Pincér: Teljesen igaz van. (ő is rendezget)
- Kecsege: (jön mérgesen a terrassz felől, mögötte Rebeka, ahhoz beszél vissza) Elég a prézsumptálásból, úgy sem hiszek neked semmit.
- Rebeka: De, hogy mondhatsz ilyet, Mátyás?
- Pincér: Jó reggelt! Jó reggelt Főnök úr!
- Krapulics: Kisztihenda!... Jó reggelt Főnök úr! Így jó lesz Főnök úr, kérmással?
- Kecsege: Jó reggelt... Jó, jó, csak terítsenek tovább.
- Rebeka: ~~De~~ Mondom, hogy semmi sem ^{történt} közöttünk. Nem is láttam.
- Kecsege: (mérges, de fojtott hangon) Akkor minek erőszakkal be, mi? ..Te, te hütlén kígyó.
- Rebeka: ~~De~~ ~~is~~ hány-szor kopogott, ahogy te mondtad. És utána mindjárt jöttél te, még a gyertyát sem gyújthattam.
- Kecsege: (m.f.) Annál gyanusabb!
- Rebeka: Mátyás, esküszöm, hogy ártatlan vagyok... *Higgyél nekem!*
- Kecsege: (m.f.) Már akkor se voltál ártatlan, amikor elvettelek... A tények beszélnek s én megindítom a válópert. A kapitányt meg kidobom!
- Rebeka: (szemeit törli) De, Mátyás

2. jelenet

- Sziporka: (jön a fürdőszobából, nagy fehér-vörössel csíkozott fürdőköppenyben, fején karimás viaszosvászon fürdőkalap (fekete))
Jó reggelt!
- Kecsege: Alászolagja, jó-reggelt kívánok! (megütözve) De Sziporka úr... a feleségem fürdőköppenyben?! (Rebeka'hoz) Rebeka, te a társad oda is!

Rebeka : (sírva) Már velem is gyanúsítasz, Matyás?!
 Sziporka : Bocsásson meg barátom. Tudja, ^{magis} hogy ^húrig áztam! Még most is vizes a ruhám, ezért vettem ezt fül, (Rebeka felé) ha nagysád nemk haragszik.
 Rebeka : (arbitetett mosollyal) ^{nincs semmi baj.} kérem, ~~(hatszor el hátul, uszóna)~~
 Pincér : (pincér ~~hátul~~ elmegy a folyosón balra)
 Kecsege : (ridegen) Sziporka úr, üzletbarátság ide, üzletbarátság oda, én most már haragszom és nem engedek meg semmit. Én kérem vigyáztam a Sziporka család becsületére, ugyanakkor az én becsületemben (Rebekára néz) a kapitány térdig gázolt!
 Rebeka : A kapitánynak menni kell!
 Sziporka : (ijedten) De, Matyás! (el hátul a folyosón balra)
 Sziporka : (ijedten) Ha innen kitérzi a kapitányékat, hol fogom őket megtalálni, hogy fogok vigyázni a család becsületére?...
 Igenen kitérzi?
 Kecsege : (zordonan) ~~megígérték!~~ ^{Ez a maga dolga. Én most már csak az én családom becsületére vigyázok!}
 Sziporka : (gondolkozik) Telegrafálni fogok a sógorasszonyoknak. (Krapulics-hoz) Pincér!... Adjon csak papírt és ceruzát.
 Krapulic : Kérem kérem! (zsebéből blokkot és ceruzát vesz elő, átadja) Kérem kérem! ~~írta~~ (háttal áll neki, hogy az a hátán írjon)
 Sziporka : (Krapulicsa hátán, ~~írta~~ írja a sürgöny szövegét)

3. jelenet

Vass : (^{balról} hátul, a terraszról jön, pusolja a térdét) Kénytelen voltam az ablakon kiugrani. (meglátja Sziporkát) Tyhú, a bácsi! (óvatosan el ~~hatszor~~ a terraszon jobbra)
 Sziporka : (az írást befejezve) Így ni. (olvassa) "Család becsülete eddig megmentve... Tovább mint tegyek?... Béni."
 (Krapulics-hoz) ^{Kérem} ezt a táviratot adja fül sürgösen. (pénzt ad)
 Krapulics : (átveszi) Igenis kérem kérem. (el sietve a terrasz ^{on át balra} ~~hatszor~~)
 Őrnagy : (jön a jobb ^{folyosóról} ~~hatszor~~)
 Sziporka : (Kecsegehez) Csak addig kell őket tartóztatnom, míg a válasz megjön.
 Kecsege : Bocsásson meg, de nekik menni kell minél előbb. ^{Jó reggelt kívánok!} (az Őrnagy felé)
 Őrnagy : (az asztalhoz megy s a virágvázákból egy-egy virágot vesz ki) Jó reggelt, jó reggelt!
 Kecsege : (el a folyosón balra)

Sziporka : (észrevéve az Őrnagyot) Hátha Ő segíteni tud. (az Őrnagyhoz megy) Őrnagy úr kérem! (levesszi a fura kalapját)

Őrnagy : (a felfordul)-végig nézi) Mit akar?!

Sziporka : Sziporka Béni, nyugalmamba vonalt ecetgyáros vagyok és jelenleg nagyon szorult helyzetben vagyok.

Őrnagy : (ridegen) Éspedig?

Sziporka : Kérem szépen, mit mond a katonai szolgálati szabályzat az olyan tisztre, aki megszüktet egy leányt?

Őrnagy : (m.f.) Semmit, éppen semmit.

Sziporka : És mit tenne Őrnagy úr, ha a lány kétségbeesett családja Ont kérné föl segítségre?

Őrnagy : (m.f.) Segíteném a tisztet... izé... a családot.

Sziporka : Nos, tehát a család én vagyok, a leány a kis unokahúgom, a tiszt pedig a kapitány... Tegnap érkeztek ide. ~~Én~~ Kérem segítsen.

Őrnagy : Hm, hm... (gondolkozik) Beszélni fogok a kapitány fejével.

Sziporka : (megrázza a meglepődött Őrnagynak a j kezét) Hálásan köszönöm!

Kecsege : (jön a folyosón) (kint csengetnek a reggelihez)

Őrnagy : De most ajánlom, hogy vonuljon vissza, rögtön itt lesznek a hölgyek, ne mutatkozzék előttük ilyen lenge maskarátan. (végig nézi) Nem egészen előírásos űltűzet reggelihez.

Sziporka : (végig néz magán) Hát ez nem. De mit csináljak, a frakkom csurog víz, úgy nem vehetem föl.

Őrnagy : (gondolkozik) Várjon csak, majd adok egy katonai köppényt. (a jobb folyosóról) (a ~~szomszédos~~ kához egy köppényt) Tessék!

Sziporka : Köszönöm. (bivülről nevetés, beszélgetés hallatszik) Kecsege úr, majd elfelejtettem, itt a húgom szobájának a kulcsa. (átadja, majd kuncogva) Lógmentesen elzártem a kapitánytól a kicakét. Ha zörget, eressze ki. (el a fürdőszobába)

Vigh
Vighné
Végh
Véghné
Vágh
Vághné

4. jelenet

(a terrasz felől ^(balról) jön Vághal, velük jön még: Vigh, Vighné, Végh és Véghné) Akkor szent a béke! Maga nem kártyázik, én

- Véghné : ^{meg} ~~meg~~ nap udvaroltatok. Jó?
- Végh : Ha üszüm többé nem kártyázok. (súgva Vighez) Tizkor itt lesznek jó?
- Kecsege : (hajlongva köszönget) Jó reggelt!... Jó reggelt!... (el hátul) *a teraszon át balra*)
- Vigh : Jó. ... Reggelizgünk kérem?
- Véghné : Olyan éhes vagyok a béta után, mint egy farkas! (meglátja az Őrnagyot) Nini, az Őrnagy úr!
- Őrnagy : Hölgyeim, van szerencsém jó reggelt kívánni! (egy-egy virágot ad a hölgyeknek) *Parancsoljon!... Parancsoljon!... Parancsoljon!... (bokázgat)*
- Vighné : Milyen figyelmes!
- Véghné : Milyen kedves!
- Véghné : Milyen szeretetreméltó!
- Őrnagy : Hölgyeim, tessék helyet foglalni! (elhelyezkednek az asztalnál)
- Krapulics: (jön a pincérrel, egy-egy tálcán, csészékben, tányérokban *Pincér* teát, tejet, vajot, sonkát és kenyeret hoznak) Kisztihendé! Jó reggelt! (körülviszik a tálcákat s lerakják az ételeket) *Parancsoljon!... Parancsoljon!*
- Őrnagy : (Krapulicsához) Hallja maga lovasított főpincér, én teát kérek! (mindenkéi nevet de az Őrnagy legjobban)
- Krapulics: (teát vissz az Őrnagynak) ~~Parancsoljon~~ Parancsoljon, Őrnagy úr!
- Vighné : Mondja kedves Őrnagy úr, mi történt tegnap óta Taplófűreden?
- Véghné : Igen, igen, mondja el gyorsan!
- Őrnagy : (körülnéz, halkabban) Nagy dolog kérem szépen. *Egy szenzáció!... Kapitány!*
- Véghné : (belevág) Nos a kapitány?!
- Vighné : (izgatottan) Mondja már!
- Kecsege : (jön a terrasz felől, lejön a színpadra, hajlong a vendégek felé, közben nézi hogy dolgoznak a pincérek)
- Őrnagy : (halkan, hamiskodva) ~~Most kérem~~ Hát kérem... a kapitány és a fiatal menyecske... nem férj és feleség!
- Nők : (össze-vissza) Nem férje?... Igazán?... Nahát, a kapitány!...
- Kecsege : (odamegy, körülnéz, majd halkán) Kérem, hölgyeim tessenek nyugodtak lenni, már fölmondtam nekik. (kuncog) A menyecskét meg elzártuk tőle!

- Vass : (újra megjelenik a terrasszon, ^{jabárd!} körülnéz és lassan lejjőh a terraszra)
- Kecsege : (megpillantva Vasst, sietve megy a számozatlan ajtó felé, közben) Szegény, vajon hol töltötte az éjszakát? (kizárja a számozatlan ajtót)
- Vass : (odaér, gyors mosollyal nézi Kecseget) Szóval.... be volt zárva, mi?
- Kecsege : (zavartan) Igen, mert.... mert nem méltóztatott itthon lenni és...
- Vass : (m.f.) Igazán halás vagyok a figyeleméért, illetve a figyelemükért... (az ajtón beszól) Édes Ella,... készen van!?!
- Őrnagy : (halkan) Ott van... megjött .
- Vághné : (halkan de Vass felé figyelve) És most ezek ideülnek mellénk reggelizni?
- Véghné : (Mint Vághné) No, én fölkelek, ha mellém ül, annyi bizonyos.
- Vághné : (mint Vághné) Csak nem fogunk velük egy asztalnál ülni!

5. jelenet

- Ella : (jön a számozatlan szobából) Itt vagyok, Béla.
- Vass : (kezetcsókol, majd karonfogva vezeti Ellát) Jójjön kedves, majd az Őrnagy urat megkérem, hogy mutasson be. (az Őrnaghoz aki a legközelebb ül hozzájuk, bokázva) Őrnagy úrnak, Vass Béla huszárcapitány alázatosan bemutatkozom! (Ellára mutat) A feleségem!
- Őrnagy : (felkel, kezefog, ^{Vassal} Ella felé meghajtja magát)
- Vass : Kérem mutasson meg be a társaságnak.
- Őrnagy : (bemutatva) Vass Béla, huszárcapitány. (leül)
- Vass : (Ellára mutat) A feleségem!
- Vághné : (feláll) Talán mehetnénk?
- Véghné : (Feláll) Gyerünk, én már megreggeliztem.
- Vághné : (feláll) Odakünn olyan szép az idő. (Vághnéval és Vághnéval elindulnak a terrasz felé)
- Vass : (izgatottan megragadja az Őrnagy kezét) Őrnagy úr, csak nem akar ez tüntetés lenni ellenünk?!
- Őrnagy : (zavartan) Kérlek alássan, én... én nem tudom...A hölgyek

- Vass : (tűrtöztetve magát) De az urak talán (a férfiakra mutatva) tudni fogják, hogy a feleségük mit csinál?
- Vigh : Én sohasem tudom, hogy a feleségem mit csinál. (vállat von)
- Végh : Ilyesmire egy férj honnan tudjon választ adni? (vállat von)
- Vágh : Ki vállalhat felelőséget azért, amit egy asszony tesz? (vállat von)
- Vighné : (felért a terraszra, visszaszól) Vigh!
- Véghné : (mint Vighné) Vágh!
- Véghné : (mint Vighné) Végh!
- Vigh : (Vághal, Véghel egyszerre) Igenis! (a 3 házaspár el a terraszon) *balra*)

6. jelenet

- Vass : (utánuk szól) Az uraktól fogom számonkérni a feleségük érthetetlen magaviseletét. (Őrnagyhoz) Kérem megmagyarázni, mi történik itt?
- Őrnagy : (zavartan) Tudod... az asszony nép, olyan.... olyan érzékeny.
- Ella : (csodálkozva) Érzékenyek?... De mire, Őrnagy úr?
- Őrnagy : (m.f.) Hát kérem én... izé...
- Kecsege : (zavartan) Kapitány úr kérem... az utazó... visszaköveteli a szobáját... Ha lenne szíves átengedni.
- Vass : (csodálkozva de dühösen is) Hisz előre megmondtam, hogy több hétre jöttünk!... Talán maga is megbolondult!?!
- Kecsege : (ijedten) Igenis, kérem alássan.
- Vass : (megrázza) Ajánlom magyarázza ki magát, mert különben baj lesz!
- Kecsege : (m.f.) Kűnyörgöm, én csak egy szegény panziós vagyok ^{és} a "Hableány" a legjobb hírű panzió ~~amely~~
- Vass : (dühösen) Talán télem félti a "Hableány" becsületét?
- Ella : (csittitól) Béla kérem... (kicsit vár, majd el a ^{Számolatlan} szobája)
- Vass : Hagyd csak szívem. (le és fel sétál) Nem értem ezt az ostobaságot.
- Őrnagy : (mikor hozzá ér, megfogja Vass-t és félrehúzza, halkán) Kérlek a panziós már tudja.
- Vass : (ostobán) Már tudja?... De mit tud?!

- Órnagy : ^{Mindent.....} (halkan) ~~Sőt~~, a többiek is tudják! Az összes vendégek...
- Vass : (m.f.) A többiek is?... (dühös) De mit,.. mit tudnak a többiek is?
- Órnagy : (m.f.) Mindenki tudja... és nagyon bántja őket a dolog.
- Vass : (alig tudja magát ^{túrtöztetni}) Órnagy úr... mondja már ~~meg~~ meg végre, hogy mi "bántja" őket, mert én valami retteneteset teszek!
- Órnagy : (még halkabban, mert Ella közben kijött a szobából) Nos hát az, hogy... te... meg ez a... hölgy...
- Vass : (m.f.) Micsoda hölgy?... Órnagy úr, csak nem fogja a feleséget így nevezni?!
- Ella : (ahogy kijött a szobából megáll az ajtónál és izgatottan figyel)
- Órnagy : (m.f.) Le vagytok leplezve... Tudjuk rólatok, hogy csak úgy, (füttyent és kézzel ^{is} mutatja) izé... elosontatok hazulról.
- Vass : (elképedve) Elosontunk!... Mi?!... Ez csak Béni bácsitól eredhetett.
- Ella : (félénken ^{Vasshoz} megy) Béla késem, magának valami baja van miattam?!
- Vass : Dehogy is szívem! (zavartan) Az Órnagy úr... a régi... a leánykori izéit... kalandjait meséli... Üljön csak le nyugodtan. (egy székhez vezet, leülteti (halkan) Tudja fülüttesen, hát végig kell hallgatnom. (az Órnagyhoz megyp félrehúzza, halkan) És Órnagy úr elhitte ezt a mesét?... Fülüt annak a vén bolondnak?... (félre) ^{Hm...} ~~Hopp~~, meg van! (hangosan) szegény bácsi!... Mert a feleségem nagybátya ^{tól hallották,} ~~válasz,~~ nemde?
- Órnagy : Igen, ~~az ő válasza~~ ^{mondta}... És tudod, engem hívott segítségül.
- Kecsege : (aki eddig is közelebbről hallgatta) Sőt engem is, meg a feleségemet. ~~is~~
- Vass : (megjatszva a csodálkozót) ~~Hopp~~ Nahát!... Hát Önök nem látták rajta, hogy (mutatja)-hogy a feje nincs rendben) nem egészen..
- Órnagy : (csodálkozva) Velem egész normálisan beszélt.
- Vass : (álszenteskédve) Szegény Béni Bácsi!... Be azt az ápolót elfogjuk csapni.
- Órnagy : (m.f.)-Kecsegével együtt) Ápolót?

- Vass : (m.f.) Ugyanis otthon tartjuk szegényt, ^{és} ~~de~~ egy ápoló mindig mellette van kényszerzubbonyal.
- Őrnagy : (Kecsegével együtt, ijedten) Kényszerzubbonyal?!
- Vass : No igen, mert néha dühöngeni szokott. (Eljához, hangosan) Ugye szívem, Béni bácsi néha dühösködni szokott?!
- Ella : (meglepetve) Béni bácsi?... Igen, néha szokott, Nagyon véres ember.
- Őrnagy : Dühöngeni?... No ez szép história.
- Vass : (nyugtatra) No, csak ritkán... de különben igen szelíd ember. Most biztosan elszökhetett hazairól.
- Kecsege : Most jut eszembe kérem, hogy tegnap egy szál frakkban és egy hordársapkával a fején érkezett hozzánk.
- Vass : (álszenteskédve) "ahát! (összecsapja a kezét) Tetszik látni? El fogom csapni azt az ápolót!
- Őrnagy : Nekem meg valami lehetetlen fürdőköppenyben mutatkozott be.
- Vass : (m.f.) Ez is mániája, szeret öltözködni... (halkan beszélgetnek)

7. jelenet.

- Sziporka : (jön a fürdőszobából, de előbb a fejét kidugja, halkan) A hölgyek... nincsenek itt. (kilép katona köppenyben, fején hordársapkával, lassan a beszélgetők mögé megy) Jó reggelt, uraim!
- Őrnagy : (Kecsegével együtt szétugranak és az asztal mögé menekülnek) Jaj, itt van!
- Sziporka : (csodálkozva néz utánuk) Hát ezeket mi lelte? (Vasshoz ~~mondja~~ gúnyosan) Hogy aludt az éjjel, kapitány úr?
- Vass : Én nagyszerűen!... (most ő gúnyolódik) És a bácsi... a fürdőkádban?
- Sziporka : (gúnyosan) Még mindig jobb egy fürdőkádban, mint valami kertipaden. (átmegy Ellához)
- Kecsege : (halkan az Őrnagyhoz) Tetszik látni most is milyen kosztumban van?
- Őrnagy : A köppenyt én adtam neki, .. de azért látszik rajta, hogy bolond.

- Vass : (az Őrnagyékhoz megy, halkan) Attól félek, hogy rohana lesz.
- Őrnagy : (ijedten) Rohama!... Gondolja?
- Sziporka : (nagy gesztikulálással magyaráz Ellának)
- Vass : (halkan) Látják?... Akkor szakott így hadonászni, amikor jön a roham.
- Ella : (megfogja Sziporka kezét) De látja én úgy félek, mert az emberek olyan különösen néznek rám. (Vassék figyelik a jelenetet)
- Sziporka : Ne félj kis húgom, itt van Béni bácsi, megvédelmezlek én téged is, épp úgy mint a család becsületét!
- Ella : Megint azzal van baj?
- Sziporka : Csakzs lenne, de én vigyázok rá.
- Ella : Mondja el Béni bácsi, mi a baj.
- Sziporka : (Vass felé pillant, az ránéz) Majd ~~mondja~~ ^{később} kis húgom, majd később.
- Vass : (az Őrnagyéknak) Ilyenkor csak szeliden kell vele bánni. (Sziporkához megy, vállát veregeti) Kedves jó, Béni bácsi, hogy érzi magát? (megfogja a kezét és elhúzza Ellától)
- Sziporka : Jaj te, űszetűrűd a kezemet!
- Vass : (Sziporka vállát veregetve) Kedves, egyetlen jó Béni bácsi!
- Kecsege : (az Őrnagyhoz) Milyen gyöngéden beszél vele.
- Vass : (halkan) Maga vén lator!... Megmondtam, hogy ne fecsegyen és maga mégis lecsogott!... De Ellának ne merjen szólni, mert... (mutatja a revolvert) Látja ezt?
- Sziporka : (ijedten kiszakítva magát Vass kezeiből és az Őrnagyékhoz menekülve) Őrnagy úr, védelmezzen meg, mert le akar löni!
- Őrnagy : (már mikor Sziporka odafutott, Kecsegével együtt lebuktak az asztal mögé és csak onnan pislognak ki - Kecsegéhez) Szegény, még Ulászi mánában is szenved.
- Vass : (Sziporka után megy, megfogja ^{a kezét} titokban mutatja neki a revolvert) Rit akartam én lelőni, aranyos, Béni bácsi?
- Sziporka : (ijedten) Senkit Béniám, senkit!
- Vass : Nos, látják?
- Ella : (nem tudja mit tegyen, zsebkendőjét tépve ijedten nézi a jelenetet)
- Őrnagy : (Kecsegével együtt lassan felemelkednek az asztal mögül) Szegény.

- Vass : (fogva Sziporka kezét s titokban a revolvert mutatva) Mondja édes Béni bácsi, talán azt is mondta az uraknak, hogy Ella nem a feleségem, mi?! (az Őrnagyhoz halkán) Ugyanis ez is egyik régeszméje.
- Sziporka : (ostobán és ijedten) Ezt mondtam volna?
- Őrnagy : És mi el is hitték.
- Vass : (jól oldalba löki Sziporkát) De most már maga sem hiszi, ugye drága Béni bácsi?
- Sziporka : (m.f.l.) Már hogy hinném?!... Ezem ágában sincs!

8. jelenet

- Végh
Véghné
Vigh
Vighné
Vághné
Vágh : (jön hátulról a terrasra Végh, Végh, Vighné, Vághné és Véghné társaságában) Urak, akkor kezdünk? (kártyát vesz elő)
- Vighné : Lehet kérem. (Vighel és Véghel együtt leülnek kártyázni, az asszonyok mögöttük állnak, de nem őket, hanem a lenti cselekményt figyelik)
- Ella : Béla, egy percere kérem!
- Vass : (odafordul) Parancsoljon édesem. (az Őrnagyhoz) Láthatták, hogy nem beszámítható. (a revolvert önkénytelenül az asztalra téve átmegey Ellához) Tessék szíven.
- Sziporka : (meglátva az otthagyt revolvert, fölkapja) No, kapitány úr, most a hatalom ^{a kezében} nálam van!
- Őrnagy : (ezt látva, hirtelen lebukik az asztal alá, négykézláb) Jesszusom, a revolver nála van!
- Kecsege : (mint az Őrnagy ő is az asztal alá bukott) Jajj! ... kitört a roham!
- Vigh : (ablatagyva a kártyázást ijedten ^{felugrálva, mindenki fedezékét keresve,} nézik a jelenetet a társasággal együtt a terrasról, a nők hátul kifutottak)
- Sziporka : (hadonászva a revolverrel Vass elé áll) Kedves Ücsém, kapitány úr, most rajtam a sor.
- Vass : (előbe lép, hogy elvegye tőle a revolvert) Azonnal adja vissza!
- Sziporka : (Vass megkerülve átsasiroz Ellához és megfogja annak kezét) Van eszembe!... Te itt elhitetted az emberekkel, hogy én bolond vagyok! Hát én be fogom bizonyítani, hogy nem vagyok az!

- Kecsege : (lassan felemelkedik az asztal alól) Őrnagy úr, jöjjön elő, ez az ember nem bolond!
- Őrnagy : (még lenn) Hát tényleg helyén lenne az esze? (lassan, vigyázva nyögve ő is felemelkedik)
- Sziporka : Azért, mert a család becsületét nem engedem, még nem vagyok úrült.
- Ella : (majdnem sírva) Béni bácsi, ne csináljon botrányt.
- Sziporka : Botrányt?!... Jobb megmondani a hazugságot, mint elhallgatni az igazságot!
- Vass : Béni bácsi, hallgasson! Csak nem akarja ügyünket itt kitalálni?
Vághné
Véghné
Vighné
Sziporka : (Vághnéval, Véghnéval és Rebekával lassan bejönnek a terraszra) Dehogyan is hallgatok! A Sziporka család becsülete minden művelt család asztalán helyet foglalhat... Igenis, kitalálok itt mindenki füle hallatára. (Ellához) Tudd meg kis húgom, hogy te nem vagy felesége ennek az úrnak!
Rebeka : (össze-vissza) Ugye, megmondtam?... Nahát!... Nem a felesége! Borzasztó!...
- Ella : (rendkívül megdöbbentve) Nem vagyok a felesége?... (Vasshoz rohan, megfogja annak kezét) Igaz ez?!... Mondja Béla, igaz ez?! (sírva fakad)
- Vass : (rendkívül dühös, de visszatartja magát) Nem igaz!
- Sziporka : (gúnyosan) Nem igaz?!... (Ellához) De igaz kis húgom, mert az esküvő érvénytelen. Ugyanis egy okmány hiányzott, ezért. Ezt én mondtam még otthon a pályaudvaron a "kapitány úrnak", de ő nem akarta, hogy te is megtudd!
- Vighné : (felháborodva) A Casanova!
Véghné : (mint Vighné) Fülháborító!
Vághné : (mint Vighné) Ez borzasztó!
Rebeka : (mint Vighné) Nőcsábász, Don Juan!
Őrnagy : (Rebeka felé) ~~(Rebeka felé) Ügyeljenek, ne is az úrnak volt igaz!~~
Kecsege : (mérgesen néz) Rebeka!... Tene az utolsó bele!
Kecsege : Szerencsére fülmondtam a kapitánynak a szobát.
Rebeka : (mérgesen elmegy a terraszra őt balra)
Vass : (nyugtatója Ellát) Édes egyetlenem, drágám, higgyen nekem. Egy tévedés az egész... És az sem az én hibám.
- Ella : (sírva elfordul) Ó, hagyjon el, hagyjon el...

- Sziporka : (aki eddig Kecsegekkel beszélgetett halkán, most hangosan)
^{Pertze,}
~~Sziporka~~ a kapitány ^{ke} nem számított énrám, Béni bácsira. Amíg én élek, addig a Sziporka család becsülete szent és sérthetetlen! (hadonász a revolverrel, amittől a többiek ijedeznek s elhárítják a csövet)
- Kecsege : (melegen kezét ráz Sziporkával) Igaza van!... Minden gentleman így cselekedett volna!
- Őrnagy : Sziporka úr, bűsake vagyok rá, hogy Ön szíves viselni az én küpenyemet! (megrázza Sziporka kezét)
- Vágh : (lejön a terraszról, kezét fog Sziporkával) Ön egy telpig úriember! (gratulálások után a többiekkel együtt vissza a terraszra)
- Vágh : (Vághal együtt lejött, kezetráz) Gratulálok uram!
- Végh : (Vághal együtt lejött, kezetráz) Jól tette!
- Vághné : (aki Vághnéval és Véghnéval szintén lejöttek, kezét fog Sziporkával) A női nem nevében köszönöm Önnek amit tett!
- Véghné : (Véghnéval együtt kezetráznak)
- Sziporka : (mosolyogva hajlong) Ó kérem, azót sem érdemel. Kötelességemet teljesítettem! Kálán a család becsülete az első!
- Vass : (körülnéz) Szóval mindnyájan ellenem esküdtek. (Ella-hoz) Ella szívem, maga sem hisz nekem?
- Ella : (Sziporkához megy, vállára borulva sír)
- Sziporka : Édes ~~anyám~~ húgom, emeld föl a fejedet, ne sírj, ne zokogj, hanem köszönd meg Béni bácsinak, hogy megmentette a...
- Ella : (hirtelen elfogja a zokogás, Sziporka nyakába borulva) Béni bácsi, ha tudná...
- Sziporka : (sinogatja) Mit szívem?... (rosszat sejtve) Ella?!... (nem kap választ, hirtelen Vasshoz fordulva) Béla, mi történt?!... Beszélj!!!...
- Vass : (elfordul, makacsul hallgat)
- Kecsege : (homlokára csap) Ó, én szamárr! Még én mondtam a kapitánynak hogy a... az izéje... (Vass csunyan ránéz) a felesége a mi szobánkban van.
- Sziporka : (dühösen) Maga?... És ő bement?... Béla bementél?!
Kecsege : ^{Be... ott is aludt...} Még maga zárta rájuk az ajtót!
Vass : (m.f. tovább hallgat)
- Sziporka : No Béni, te jól vigyáztál a család becsületére!... Én... én!... Jajj!... ~~visszatértek~~... Széket adjanak.

- Kecsege : (hirtelen székot tesz alá) ~~És...~~ (egy pohár vizet ad neki)
- Sziporka : (bele alél a székbe, kicsit iszik, de eltolja a poharát)
- Mind : (suttogva beszélgetnek, mutogatnak, magyaráznak egymásnak)
- Rebeka** → (bejön hátul és az asszonyokhoz megy)

9. jelenet

- Krapulics : (jön hátulról, tálcán távíratot hoz, Sziporkához megy, költögeti őt) Nagyságos úr... Nagyságos úr kérem, távírat. ~~megjött az úr kérem.~~
- Sziporka : (elsiet hangon) ^{Távirat!} Mit fog szólni szegény sógorasszony, ha még ezt is megtudja. (felbontja a távíratot, olvassa, kiesik a kezéből, ijedten felugrik, de min járt visszazuhan ^{a székbe})
Kérek egy pohár vizet. (újra elájul)
- Kecsege : (Krapulicsához) Hozzon gyorsan vizet!
- Krapulics : (hátul gyorsan elsiet) Igenis!
- Őrnagy : (felveszi a leejtett távíratot és hangosan olvassa) "Anyakönyvvezető megtalálta a... a hiányzó katonai okíratot... a házasság rendben... fiatalokat zavarni... szükségtelen... Sziporkáné!"
- Mind : (össze-vissza) Érdekes!... Hisz ez pompás!... Brávó!...
- Rebeka : Mondtam én!... *Ugye mondtam, Máttyás?*
Kecsege : (mérgesen) *Téccsak ne mondj semmit, Rebeka, téccsak hallgass!*
Vass : (boldogan Ellához fut, átüleli) Hallja drágám?... Ugye, hogy igazam volt?!
- Ella : (abbahagyva a sírást, az Őrnagyhoz fut, kikapja a távíratot annak kezéből és mohón olvassa, majd megcaókolja a távíratot)
~~Ugye~~ ^{Az} Isten is áldja meg azt a távíratírást, aki ezt leköpögtatta! (Vasshoz fut, átüleli) Béla! Béla édes, ne haragudjon rám!... De igazán clyx boldogtalan voltam... (megcaókolja Vassot)
- Kecsege : (Vasshoz megy, kezét fog vele) Uram, igazam volt! Minden ~~szépen~~ ^{entulman} így tett volna a helyében.
- Őrnagy : (mint Kecsege) Kapitány úr, sajnálom, hogy nem te viseled a kőpönyegemet.
- Vágh : (mint Kecsege) Ön egy talpig úriember!
- Vágh : (mint Kecsege) Gratulálókérem!

- Végh : (mint Kecsege) Jól tettel!
- Vighné : (kezet fog Vassal) A női nem nevében köszönöm Önnek, amit tetti!
- Vass : (hajlongva) Ő kérem, szót sem érdemel! Kötelességemet teljesítettem! (Sziporkához) Látja Béni bácsi, megmondtam előre, hogy ne avatkozzon a dolgainkba. *Bizza rám most már a család becsületét.*
- Mind : (a többiek is elmennek Sziporka előtt és megvetőleg végignézik)

10. jelenet

- Krapulics : ~~Herzog hátulról~~ ^{balról a folyosón} kezében tálcán 6-8 pohár víz, Kecsegehez)
Hová parancsolják a vizet kérmással?
- Kecsege : (megvetően) Annak az úrnak vigye (Sziporkára mutat)
- Krapulics : Igenis kérmással! (Sziporkához viszi) Parancsoljon kérmással!
- Sziporka : (fojtott hangon dühösen) Menjen a fenébe!
- Krapulics : Igenis kérmással! (el hátul ^{folyosón, balra})
- Őrnagy : (Kecsegehez) Nem is értem, hogy totyakos öreg emberek minnek és avatkoznak a fiatalok dolgába?
- Kecsege : Igaza van Őrnagy úr...Hát nem a legjobb vendégmentől akart erővel megfosztani! (Sziporkához) Különbben is mi küze magának a fiatalokhoz?
- Vighné : (Kecsegehez) Minek is tolakodott ide?
- Véghné : (Kecsegehez) ^{Miért} ~~miért~~ túri, hogy itt alkalmatlanokodik?
- Véghné : (Kecsegehez) Az ilyenek teszik tünkre a "Hableány" ~~szerep~~ hírnevét.
- Vigh : (félrehívja Véghot és Véghet, halkán) Itt az ideje urak, hogy a partit elkezdjék. (felmennek a terraszra, kártyáznak)

11. jelenet

- Tipka : (jön a terraszról, körülnéz, lemegy Sziporkához, kalapot emel) ~~szép leendő menyasszonyt látok.~~
- Sziporka : (aki eddig ^{rejtőzött} ~~rejtőzött~~ ült, most felfigyel) A jegyeséhez akar utazni Debrecenbe, nemde?... És tegnap lett volna a jegyváltás, ugye?

Krapulics: (jön a teraszra balról, ott megáll) 52

Tipka : Igenis kéremaláссan.

Sziporka : És még mindig el akar utazni?

Tipka : Hogyne kéremaláссan. (sóhaj) Talán megtarthatjuk a kézfogót holnap is?... Mit gondol ön uram?

Sziporka : (hirtelen) Mondja csak, nem a hajdú-bösszörnányi Tipkák közül való ön?

Tipka : De igenis, onnan.

Sziporka : (felugrik, örömmel átöleli Tipkát) Keblemre fid! Hiszen akkor rokonok vagyunk! Az anyám nagynénjének sógornéja Tipka lány!... Nagyszerű!... Tudod mit? Elfoglak kísérfni Debrecenbe és vigyázni fogok a család becsületére! (belekarol Tipkába) Gyere! Csak még a frakkamat facsarom ki, hogy fölvehessen!... Aztán indulhatunk! (Tipkával el a fürdőszobába)

Vass : (átöleli Ellát, nevetve) No drágám, most végre megkezdhetjük a nézeshetőköt, (kacsint a fürdőszoba felé) ^{persze} most már Háni bácsi nélkül! (nevetve az Örnagyhoz) Örnagy úr, most már én vigyázok a család becsületére, ^{megkötöm} ha lenne szíves...

Örnagy : (nevetve) Ártem, fiam... (a vendégekhez nevetve) Hölgyeim és uraim!... Hátra arc!!! (ő is megfordul a társasággal)

Kind : (nevetve, katonáссan hátra arcot csinálnak) *kiúve Krapulicsot)*

~~Vass : (hosszan megcsókolja Ellát)~~

Örnagy : (Krapulicshoz) Hallja maga lúdtalpu, lovasított fópincér, magának is szól!

Krapulics: (nagy sarkantyúpengéссel, ijedten megfordul) Igenis!

Örnagy : (nevetve) Kezdhetsi, kapitány úr!

Vass : (megöleli és hosszan megcsókolja Ellát)

Mindenki

Semmi baj, ő, semmi hiba,	A tanulság ebből hát mi?
Már elsimult a galiba,	Nem kell mindjárt veszélyt látni!
Lám a család becsülete,	Száz szónak is egy a vége!
Megvan ugye, nincs elveszve!	Béke van már, béke, béke!

függöny!

Függöny.